

INDEX
**CAPITVLORVM
 DE SPONSALIBVS
 ET MATRIMONIIS
 LIBRI TERTII**

Canonicarum Quæstionum,

IAVPT primum, Quot sint sponsalia, & quid pag. 2
 Cap. 2. De ætate requisita ad sponsalia de futuro, & ad matrimonia. 6
 Cap. 3. De verbis, quibus sponsalia, & matrimonia contrahuntur. 10
 Cap. 4. An sponsalia de futuro post sacrum Concil. Tridentinum celebrata obligent, eius solemnitate non observata. 16
 Cap. 5. An sufficiat acceptio sponsalium absque repromissione, ut uterque contrahentes remaneat obligatus. 18
 Cap. 6. An promissio matrimonij facta absenti obliget irrevocabiliter ante absentis acceptationem, nemine pro eo acceptante, seu stipulante: & quid si tertius eius nomine stipuletur, vel acceptet? 22
 Cap. 7. De deliberatione ad sponsalia requisita. 24
 Cap. 8. De muto, & furdo, furioso, insano, & mente capto, an matrimonium contrahere possint? 27
 Cap. 9. De promissione contrahendi matrimonium vnus contrahens vera, & alterius ficta, deque matrimonio sic contrahendo. 29
 Cap. 10. De contrahente falso matrimonium eam scemina, ut ab ea copulam extorqueat. 31
 Cap. 11. De matrimonio clandestino contracto absque parocho & testibus, an obliget ut sponsalia? 36
 Cap. 12. De subarratione anuli quid in hac materia operetur? 37
 Cap. 13. De sponsalibus, & matrimonij contractis per parentes pro filij presentibus, & tacentibus. 37
 Cap. 14. De promittente matrimonium pro absente. 36
 Cap. 15. De obligatione sponsaliorum eorumque executione. 41
 Cap. 16. De sponsalibus contractis per patrem de vna suarum filiarum. 43
 Cap. 17. Vtrum in sponsalibus, & matrimonij pena adijci possit pro firmitate eorum obligatione. 43
 Cap. 18. Vtrum arræ & sic pignus valide promitti possint pro sponsalibus adimplendis? 46
 Cap. 19. De arris promissis à sponso sponse, vel à marito vxori. 49
 Cap. 20. De promissione, vel legato sub conditione nuptiarum cum certa persona. 57
 Cap. 21. De conditione retrahente à nuptijs. 61
 Cap. 22. An fideiussores, vel pignora dari possint pro securitate matrimonij contrahendi? 68
 Cap. 23. An vxor virum alio migrantem teneatur comitari? & an valeat pactum cum pena nuptiarum adiecta cohabitandi virum in certo loco? 69
 Cap. 24. An sponsalia de futuro, mutuo contrahentium consensu, dissoluantur? vel lapsu termino ad suam, celebrandam assignate? 72
 Cap. 25. An per ingressum religionis professione non sequuta dissoluantur sponsalia? 74
 Cap. 26. An sponsalia de futuro dissoluantur voto simplici castitatis postea emissi? 77
 Cap. 27. De vi sponsalium sequuto matrimonio cum alia persona. 78
 Cap. 28. An posteriora sponsalia iuramento confirmata derogent prioribus absque iuramento contractis? 79
 Cap. 29. De sponsalibus ab impuberibus contractis quæquod ea dissoluantur? 79

Cap. 30. De absentia in longinquum sponsi absque alterius licentia vtrum ob eam dissoluantur sponsalia de futuro? 81
 Cap. 31. De dissolutione sponsalium de futuro ex causa fornicationis. 83
 Cap. 32. De dissolutione sponsalium de futuro ob superueniens impedimentum, vel deformitatem. 84
 Cap. 33. De alijs causis ob quas dissoluantur sponsalia de futuro. 86
 Cap. 34. De causis præcedentibus sponsalia de futuro ad ipsa dissoluenta. 88
 Cap. 35. An relaxatio iuramenti, vel autoritas iudicis requiratur ad dissoluenta sponsalia de futuro iurata. 89
 Cap. 36. De probatione sufficienti impedimenti matrimonij ad illud impediendum, ne contrahatur. 90
 Cap. 37. De puella virgine in loco tuto, & honesto deponenda quoties ab alio pro sponsa pro fide data petitur. 93
 Cap. 38. An in causis matrimonialibus habeat locum iuramenti delatio. 96

**SECUNDA PARS
 principalis.**

Cap. 39. De sancto Sacramento matrimonij. 98
 Cap. 40. De matrimonio tam vere, quam presumptiue probato. 100
 Cap. 41. De materia, forma, & ministro sacramenti matrimonij. 106
 Cap. 42. An matrimonium in lege naturæ & veteri fuerit sacramentum, & nunc tale sit in lege noua? 107
 Cap. 43. De matrimonio per procuratorem, nunciàm, vel per epistolam contracto super ta. h. de procur. lib. 6. c. 108. & an mandatum ad contrahendum matrimonium possit, vel censetur tacite reuocatum ex aliquibus actis, ita ut secundum matrimonium valeat, & teneatur. 114
 Cap. 44. Tertius articulus principalis circa casum in præxi cõtingentem inter duos magnates, an in eo sufficienter fuerit probatus dissensus ad reuocationem mandati prius dati de contrahendo matrimonio cum altera, ita ut secundum matrimonium teneatur, non vero primum, vel e contra? 115
 Cap. 45. An hodie post Concil. Trident. matrimonium possit contrahi valide per literas. 140
 Cap. 46. de consensu ad matrimonium requisito, & qualis esse debeat, & sufficiat. 141
 Cap. 47. De consensu in matrimonio cum opinione vtriusque coniugis credentis, quod adit impedimentum, quod te verà non sit. 145
 Cap. 48. Confessarius an teneatur admonere coniuges, quos nouit ex ignorantia inualide matrimonium contraxisse? 150
 Cap. 49. An coniugis impedimenti conficius excusetur à culpa reddendo debitum ad vitanda maiora mala, & quo remedio ei succurratur? 153
 Cap. 50. Licetum an sit petere, aut reddere debitum, cum vterque coniugis, vel alter contraxerit mala fide, dubius de morte prioris coniugis, aut alio impedimento dirimenti? 150
 Cap. 51. De probatione mortis coniugis absentis requisita ad hoc ut superflus possit licite aliud matrimonium inire. 161
 Cap. 52. De protestatione facti consensus ad matrimonium prestandi. 162
 Cap. 53. De indissolubilitate matrimonij, & an Papa dispenset in matrimonio rato tantum? 164

INDEX CAPITVLORVM.

Cap. 14. Matrimonium ratum, an & quo iure, & intra quod...

TERTIA PARS DE impedimentis matrimonij.

Cap. 83. De impedimentis matrimonij, 251

Cap. 90. De errore conditionis scilicet, 263
Cap. 91. Libertas an censetur data seruo, vel ancillis ex ma...

INDEX RERV ET VERBORVM ORDINE ALPHABETICO DISPOSITVS QVÆ IN HOC OPERE CONTINENTVR.

A.
BBAS Ecclesie nulli Episcopo subiecte potest matrimonio interesse, & alij...

rationis, qui licet alias sufficiat ad peccatum lethale, & a. n. 2. & 3. 7
Etas legitima ad matrimonium validum contrahendum est...

Ancilla efficiat libera domino eius eam collocante in matrimonium viro libero ignaro hinc conditionis, c. 96. n. 1. 257 Idem est si dominus dicat clerico quod eos coniungat matrimonio, c. 91. n. 2. 267 Ampliatur, n. 3. ibidem. Limitatur, n. 4. ibidem. Ancilla contrahens matrimonium tacente domino an eo ipso consequatur libertatem, c. 97. n. 7. & 8. 267 Et quid in servitute propria, quæ est adscriptitia, c. 91. n. 3. 267 Ancilla libera efficiat ex eo quod dominus nuptias eam tradat, & instrumentum dotis coniciat, c. 91. n. 2. 268 Et quid si dominus præsentis matrimonio id non coniciat, sed alias, & quid in ancilla adscriptitia, c. 91. n. 11. cum seq. 268 Ancilla an efficiat libera, domino eius contrahente matrimonium cum ea, c. 91. n. 13. 268 Et quid attentio iure nostro Regio, c. 91. n. 14. 268 Archiepiscopus, & Episcopus in sua diocesi non debent esse quin valde possint assistere matrimonio subditorum dareque licentiam assistendi, c. 66. n. 1. 201 Archiepiscopus nequit assistere matrimonij subditorum suffraganei, quia non est Ordinarius ipsorum, nisi in causis appellationis, & in alijs casibus specialibus, c. 66. n. 2. cum seq. 201 Adoptio quid sit, c. 102. n. 2. 289 Adoptio est perfecta, & imperfecta, c. 102. n. 3. 289 Actio si contrahat matrimonium esse contractum in facie Ecclesie, sed dixerit filium esse illegitimum propter impedimentum, non auditur, nisi probaverit impedimentum, & malam fidem parentum, c. 71. n. 6. 250 Acta mulier si per incisionem potest apta reddi matrum, an valde contrahat, c. 113. n. 6. 325 Et quid si eius arctitudini nequeat succurri per incisionem, c. 113. n. 10. 325 Acta femina an valde contrahat matrimonium quando à viro proprio non frigido cognosci non potest, si ab alio potentiori cognosci possit, ut iam aptata est, c. 112. n. 25. 327 Et quid tunc presumatur de iure, ibidem, n. 28 Acta femina nupta, cuius arctitudini iudicio medicorum potest subveniri per incisionem absque periculo, an teneatur illam pati, c. 112. n. 31. 327 Acta femina separata ab hoc viro, & alij nupta, & cognita ab eo, an sit tunc prius matrimonium restaurandum, c. 111. n. 4. 323 Et an sit statim separanda à secundo viro, & quid si prius vir alix coniunctus erat matrimonio, & an interdicatur patrimonio, & reddito debiti, c. 114. n. 5. 322 Arras pater pro filia promittens an eas amittat si faciat quidquid in se est, vt matrimonium celebretur, c. 18. n. 2. 49 Arras si misti sponsus habito tractatu inter amicos de matrimonio contrahendo cum aliqua femina casque ipsa recipit, videtur eam desponsare, quia hoc est signum sufficiens mutue promissionis, & quid si parentes eidem femine annuli miserint, c. 12. n. 5. cum seq. 37 Arras, & sic pignus valide promitti possunt pro sponalibus adimplendis, c. 18. n. 1. 46 Et de ratione differentie in hoc, ibidem, n. 2 Et in appositione penarum pro debitore quod tradi debent, ibidem, n. 3 Ampliatur, num. 4. ibidem, 47 Et sufficit in hoc confesso recipientis, n. 4. ibidem, 47 Arras prædictæ an possint promitti in specie, c. 18. n. 7. 47 Arras prædictæ an possint constitui in quacunque quantitate, c. 18. n. 6. 47 Arras in matrimonijs an possint utriusque constitui, c. 18. n. 8. 47 Arras prædictæ quando perdanntur, & quando non, c. 18. n. 9. cum seq. 48 Et quid in foro conscientie, ibidem, n. 18. 48 Arras quas promittit sponfus sponse, vel maritus vxori in Hispania ficefferunt loco donationis propter nuptias, c. 19. n. 1. 50 Arras quas promittit sponfus sponse vel maritus vxori in præmiis virginis, quæ non erant virgo an sine restituenda per mulierem, c. 19. n. 2. cum seq. 50 Arras præsumuntur dari in præmiis detrimenti virginis, quod per maritum vxor patitur, c. 19. n. 3. 50 Arras possunt dari viduz, & corruptæ, c. 19. n. 4. cum seq. 50 Arras possunt constitui ab sponso sponse, vel à marito vxori, ante vel post intrin, vel consummatu matrum, c. 19. n. 13. 51 Arras in his Regnis Hispanie non possunt dari nec promitti iuxta legem feri vltra decimam partem bonorum promittentis, nec hinc legi potest renunciari, c. 19. n. 14. 51 Arras possunt promitti tam de bonis præsentibus quàm futuris, & mulier potest eligere tempus valoris bonorum promittentis, di-

modo decimam illorum non excedat, c. 19. numero 19. 52 Arrarum promissio in dubio de bonis presentibus intelligitur, nisi futura exprimat, & numero 20, rejicitur quedam limitatio, cap. 19. n. 18. 52 Arras promittens quamvis haredibus necessarijs careat non potest eas vltra decimam bonorum suorum promittere, c. 19. n. 21. 52 Arras promittens de bonis deducendum est omne aliud alienum, item onera, & tributa dictorum bonorum & computandus est valor officiorum & vendibilium, sicut eorum que vendibilia non sunt, ca. 19, numero 21, 52, & numero 23, ibidem. Arras promissæ vltra valorem decime partis bonorum eas promittentis non in totum vitiantur, sed tantum in excessum, c. 19. n. 24. 52. 25 Arras an possint extraneis promittere, c. 19. n. 25 Arrarum decima, an computanda sit iuxta valorem bonorum que sponsus, vel maritus bona fide possidebat, si postea eincuntur, vel aliter constet non fuisse propria, c. 19. n. 27. 52 Arrarum promissio à possessore vinculi, vel maioratus quo modo fit computanda, c. 19. n. 28. cum seq. 52 Arrarum promissio vltra decimam partem bonorum promittentis an firmetur iuramento, & cui incumbat onus probandi excessum arrarum, cap. 19. n. 37, cum seq. 54 Arrarum promissio vltra decimam partem bonorum an sit valida in foro conscientie, cap. 19, numero 32, cum seq. 53 Et quid in melioratione excedente tertium, & quantum facta sinit per contractum matrimonij inter viros, ibidem. Arras promissæ per virum habentem filios prioris matrimonij an sine extrahendæ ex parte uxoris hareditarij, vel ex ea sola parte, de qua potest liberè disponere, cap. 19, numero 39. 55 Arras magnas promittens vir et ratione quando ampla sibi dos promissa fit, aliter minores arras promittens, an teneatur arras promissas dote non soluta, c. 19. n. 41. 55 Arras an possint minor promittere, remissive, c. 19. n. 42. 55 Decedente vxore in matrimonio consummata haredes eius laciantur arras, si ipsas elegerint potius quam localia intra 20. dies, c. 19. n. 46, cum seq. 57 Intellige quod tunc haredes vxoris teneatur restituere viro vel eius haredibus sponaliam largitatem eiusdem valoris cuius erat tempore receptionis, soluto soluto matrimonio arras elegerunt, ca. 19, n. 48. 55 Auctoritas Ecclesie requirit, etiam statibus sufficientibus condictaris sicut consensus ad celebrandum aliud matrimonij, priori seroto, cap. 49. 59

Baptizatus metu compellitur seruare fidem, c. 24. num. 16. 273 Benedictiones nuptiales ante tempus debitum factæ non sunt iterum faciendæ, c. 76. n. 28. 231 Benedictiones nuptiales conferri non possunt ligatis excommunicatione maiori, c. 83. n. 11. 252 Benedictio nuptiarum à proprio parrocho vel ab ordinario vel eius licentiam habente hodie a Trento Concilio fieri debet, c. 106. n. 4. 292 Benedictiones nuptiales sunt necessariae, & de precepto, c. 106. num. 11. 300 Benedictiones nuptiales onerare ex contemptu est peccatum mortale, c. 106. n. 14. 300 Benedictiones nuptiales, an & quando licet impertiri secundis nuptijs late hic agitur, c. 107. n. 14. 300 Benedictiones nuptiales in primo matrimonio irritæ præterit non sunt vterius in alio impartiendæ, ca. 106, n. 15. 301 Beneficium curatum aut simplex recipienti aut retinens absque animo se facris initiandi, an peccet, & quando teneatur ad restitutionem fructuum, c. 97. n. 11. 250 Beneficia per sponsalia de futuro non amittuntur, cap. 97. n. 1. 280 Beneficia clerici sacris non initiati, an vacent per matrum, vltimum ab eo celebratum ipso iure, vel requiratur ad id iudicis sententia, c. 97. n. 2. 280 Beneficia clerici matrimonium contrahentis possunt statim impetrari alteri conferri, c. 97. n. 6. 280 Bene potest quis ad matrimonium spe lucræ mutari, c. 20. n. 4. 58 Bigamiz triplex species, c. 107. n. 1. cum seq. 303 Bigamia nulla contrahitur sine carnali copula, c. 107. n. 2. 302 Bigamia non contrahitur per matrimonium ratum, & non consummatum, c. 107. n. 3. 301 Bigamia interpretatur quatuor modis potest incurri, de quibus hic, c. 107. n. 7. 302

Bigamus an sit qui post adultèrium vxoris eam carnaliter cognouit coniciat adulterij, vel non, c. 107. n. 12. & 13. 303 Bona que coniux habuit ex bonis coniugis prædefuncti, ex dispositione legis, statuti, vel consuetudinis referantur filijs prioris matrum, transiente ad secundas nuptias coniuge superstitis, c. 109. n. 43. 318 Et quid ex pacto mutuo inter coniuges inito acquisitorum post mortem coniugis superstitis ad secundas nuptias transiente, c. 109. n. 43. 318 Bonum matrimonij triplex est, non tamè irritatur ob aliquem peruersum finem, qui eius substantia, & prædictis tribus bonis minime aduersecur, c. 46. num. 5. 142. & c. 82. num. 21. 143 Bona fides in dubio præsumitur circa nomum domicilium acquirendum quando hoc exprimitur: vide verbum domicilij Bona fides præsumitur nisi contrarium probeur, c. 71. nu. 41. 210

Calore iracundia gesta non valent nec obligant, c. 7. nu. 1. cum seq. 26 Canonica portio habenti duas parochias diuidenda est, 64. n. 5. 199 Cap. 3. de sententia excommunicationis, an habeat locum in percutiente clericum turper inuenum cum sponsa sua de presentie nonnum cognita carnaliter, c. 1. n. 33. cum seq. 3 Et an procedat in sponsa de futuro, ibidem, n. 33. 3 Cap. de desponsatione impuberum intellectus, c. 2. n. 5. 9 Cap. neque furiosus 31. questione 7. intellectus, c. 8. n. 6. 26 Cap. in litteris de testibus intellectus, c. 44. n. 85. 136 Cap. 1. De consangu. & affin. circa qualiter testium in causa matrimonialis interesse debentium intellectus, c. 44. nu. 83. 136 Cap. quia circa de consangu. & affin. & cap. cum iam didum de præbendis intellectus, & concordantia, c. 49. num. 1. 150 Cap. vltim. 6. fin. de officio leg. intellectus, c. 49. n. 17. 156 Cap. in præsentia 19. in ordine de sponalibus intellectus, c. 51. per totum 161 Cap. ex publico de conuersione coniugatorum littera referatur, & de eius intellectus, & materia agitur, & an bimestre de quo ibi, fit ad deliberandum de Religionis ingressa, c. 54. n. 10. cum seq. 167 Cap. 1. & 6. fin. & cap. fraternitatis de frig. & malef. intellectus, & concordia, c. 120. n. 27. 341 Cap. fin. de procuratoribus lib. 6. non est correctum per Concil. Tri. dummodo seruetur in eo forma eiusdem Concilij, c. 43. n. 11. 111 Cap. ius nos de sponalibus intellectus, c. 43. n. 35. 117 Cap. ex tenore qui filij sint legitimi, an procedat quando matrimonium nullum fuit excludendum omittis denunciacionibus, c. 71. n. 8. 210 Cap. fin. in 1. parte de condit. appol. intellectus, c. 82. n. 40. & 41. 348 Cap. 19. De regular. in sessione 25. Concilij Tridentini intellectus, c. 95. nu. 28. 278 Cap. quod super in fine de consangu. ex vna parte, & c. 1. & c. super eo de cognat. spirit. ex altera intellectus, & concordia, c. 101. n. 9. 189 Cap. Capellanum, & cap. 11. de secundis nuptijs intellectus, c. 106. n. 17. 301 Cap. 5. sessione 24. de reformatione in Concil. Trident. intellectus, c. 128. n. 14. 366 Capitulum Ecclesie Cathedralis sede vacante potest assistere matrimonio, vel alij sacerdoti licentiam dare assistendi, c. 66. n. 5. 202 Cardinales in Ecclesijs sui tituli habent iurisdictionem quasi Episcopalem, & ideo possunt assistere matrum. & licentiam concedere assistendi, c. 66. nu. 9. 202 Castitas, Vide verbum votum. Cathelicus quis sit, & unde dicatur, cap. 84. numero 1. cum seq. 33 Cathelicini impedimentum an sit sublatum per Sanctum Concil. Tri. c. 84. n. 6. 212 Causa iusta requiritur ad dispensandum in denunciationibus ad matrum. à Sacro Conc. Tri. requisitis, non tamen requisitis cognitio iudicialis eius, sed facta est quod ordinarius a liqua causa rationali sibi tantum cognitua has denunciationes remittat, c. 57. n. 1. & 174 Causa iusta remittendi denunciationes ad matrum. requisitas multe sunt, & sufficit quæcunque arbitrio Ordinarj iusta, c. 57. n. 3. 175 Causa dispensationis vere probata, si postea deficiat an matrimonium valde contrahi possit, c. 126. n. 2. & per totum, 360

Causa adiecta dispensationi, quod contrahere volentes sint nobiles, vel principales oppidi vel Civitatis, an sit præbanda, c. 128. n. 13. 366 Cessante causa tunc demum cessat effectus quando cessant omnes causæ, c. 19. n. 1053 Civilitas acquiritur, hoc est vicinitas per matrum contractum in loco, c. 63. n. 18. 191 Circumstantia copule habitaculum alterius sponsa de futuro an sit necessario confrenda, c. 1. n. 8. cum seq. 9 Circumstantia notabiliter aggravans peccatum licet specialem eius non mutet, an sit confrenda, c. 1. n. 19. cum seq. 6 Clauellini matrimonij duæ sunt species, de quibus hic, c. 55. numero 1. 170 Clauellinum matrimonium an dicatur, quando illicite meditationes omittuntur, c. 55. n. 5. 170 Clauellinum matrum, an dicatur quando omittuntur denunciations, celebratum tamen fuit publice coram maiori parte vicinis, quoad penas inveniendæ, c. 55. n. 6. 171 Clauellinum matrum, non dicitur quando celebratur coram parrocho, & testibus, licet ij non sint rogati, c. 55. n. 8. & 9. 171 Clam ferri dicitur quod omnia iuris requisitis efficiuntur, & filij nati ex huiusmodi matrimonio non sunt legitimi, c. 55. n. 7. 171 Clauellini matrimonij pena est mixta fori, & sic erit locus præuentioni, & præueniente iudice seculari non est locus inhibitioni iudicis Ecclesiastici, c. 75. nu. 11. & 12. 232 Clericus sponsam ducens de præfati valide non recuperat beneficium, etiam alteri non collatum, quæuis ea ante copulam decedat, vel Religiosem ingrediatur, c. 97. n. 3. 280 Clericus contrahens matrum, valide, non potest prius beneficia retinere, sed teneatur ea statim, dimittere, c. 97. num. 5. 280 Clericus beneficiatus matrum, contrahens non potest beneficium quod habet renuunciare, c. 97. n. 7. 280 Clericus coniugatus non debet admitti ad Ecclesiastica beneficia, neque ad Sacros ordines, aut administrationes Ecclesiasticas, nisi forte castitatem vouerit perpetuam, c. 97. nu. 8. 280 Clericus contrahens matrum, nullum an perdat beneficia? c. 107. n. 20. 305 Clericus in sacris matrimonijs contrahens an sit irregularis, c. 97. n. 12. 281, & c. 107. n. 19. 304 Cognatio spiritualis quæ ex Baptismo nascitur inter quas personas contrahatur iuxta Sanct. Conc. Tridentinum, c. 100. nu. 1. 286 Cognatio spiritualis ex Baptismo, & confirmatione orta non est ex iure diuino naturalis, aut ex diuino positio, sed ex solo Ecclesiastico, c. 100. n. 3. 286 Cognatio spiritualis ex baptismo, & confirmatione orta impedit matrum, contrah. & dirimat contractum, c. 100. nu. 3. 286 Cognatio spiritualis superueniens non dirimat matrum, præcedens, peccat tamen coniux patris in ea specie, c. 100. n. 5. 286 Cognationis spiritualis impedimentum, an contrahatur in baptismo priuato, c. 100. n. 7. 286 Cognatio spiritualis in baptismo an contrahatur inter plures personas tenentes puerum in baptismo vltra que distribuitur in Sancto Conc. Tridentino, c. 100. n. 8. 287 Cognatio aliqua spiritualis, an oriatur ex baptismo conditionally facto, c. 100. n. 10. 287 Cognatio aliqua spiritualis an oriatur ex reiteratione solemniter priuati baptisimi valide collati, c. 100. n. 9. 287 Cognationis spiritualis species inter susceptum est sublatum decreto Concil. Tri. c. 1. sess. 24. c. 100. n. 13. 287 Cognatio legalis est effectus adoptionis, ex eoque oritur sicut affinitas ex copula, c. 102. n. 1. 289 Cognatio legalis imperfecta an impediatur, & dirimat matrimonium, c. 102. n. 4. 289 Cognatio legalis triplex, an impediatur, & dirimat matrum, c. 102. n. 6. 290 Et quid de ea que oritur ex linea transfusa, c. 102. n. 7. 290 Cognatio legalis ad hoc vt obstat matrimonio contrahi debent concurrere in eo solemniter iuris, c. 102. n. 13. 290 Cognatio legalis superueniens an impediatur debiti exactione, c. 102. n. 9. 290 Cognatio legalis triplex an obstat matrimonio perpetuo contrahendo, & ad quas personas, & gradus extendatur, c. 101. n. 11. 290 Cohabitatio coniug. longo tempore habita inducit præsumptionem in fauorem matrum, c. 63. n. 2. 194

Conditio testatoris praecipiens femine, ut alicui nubar sub
 pota amissionis hereditatis aut legati ab eo relicti valet, c.
 20. n. 5. 58
 Ampliatur, ut procedat etiam si testator praecipiat ut matrim.
 contrahat cum consanguineo, vel consanguinea intra quar-
 tum gradum, ibidem n. 6
 Ampliatur etiam quando consanguinitas est in secundo gradu,
 c. 20. n. 7. 59
 Limitatur, dummodo praedicta conditio non apponatur in le-
 gitima, ibidem n. 8
 Conditio apposta per testatorem contrahendi matrim. cum
 persona indigna rejicitur a legato, vel hereditate, nisi femi-
 na cui apponitur praedicta conditio, sit vidua; sed quamvis
 virgo non teneatur illi nubere, teneatur tamen ab alijs nup-
 tibus abstinere, c. 20. n. 9. & 10. 59
 Conditio ducendi in uxorem certam feminam si ipsa recuset,
 vel alteri nubat habetur pro impleta, c. 20. num. 17. 60
 Conditio mixta, cuius implementum pendet ex voluntate alte-
 rius ex institutis, veluti conditio contrahendi, habetur pro
 impleta quando impeditur ex facto illius, ex cuius etiam vo-
 luntate pendet eius implementum, c. 20. n. 18. 60
 Conditio maioratus qua cauetur, ut eius successores astringantur
 cum certa femina matrim. contrahere si ea data opera se ce-
 lauerit, & requisiti sibi non fiat, & conditionis imple-
 mentum impeditur, tunc dicitur per eam extinctis, quo mi-
 nus matrim. contraheretur poterit maioratus successores
 cum qua voluerit contrahere observato prius quod hic dicitur,
 c. 20. n. 18. 60
 Et an hoc procedat in primogenijs institutis in contrahendis
 inter viros irreuoocabilibus, ibidem n. 19
 Conditio mixta causa deficiens abique alterius culpa, nempe, ut
 si Maria haeres instituta, vel legataria caleat, ut Titio nu-
 bat, antequam in mora sit obierit, vel ipse Titius, an ha-
 beatur pro completa, vel non, c. 20. num. 12. 61
 Et quid fauore alimentorum, c. 20. n. 25. 61
 Conditio mixta quando non impeditur a contrahentibus sed a
 quodam tertio, an tunc habeatur pro impleta necne remissive,
 c. 20. n. 16. 61
 Conditio abstinenti ad matrimonium contractum adiecta an rejicitur,
 vel vitiet, ca. 21. n. 103
 Conditiones, quae iure improbantur, vocantur impossibiles, c.
 11. n. 3. 63
 Conditiones impossibiles in contrahendis appositae ipsos vitiant,
 c. 21. n. 4. 63
 Conditio abstinenti ad nuptijs adiecta in vitima voluntate re-
 jicitur omnino, & de ratione differentiae inter contractum,
 & vitiam voluntatum, ca. 21. n. 5. & 6. 63
 Improbatur in hoc opinio Merymann, cap. 21. n. 7. 63
 Alia opinio Acolitz in hoc etiam improbat, ibidem n. 8
 Conditio auertens a liberis procreandis rejicitur, c. 21. n. 2. 64
 Conditio legati facti ex parte de centum, si talis virgo non nu-
 pterit, &c. non valet, c. 21. n. 10. 64
 Conditio nuptias prohibens adiecta legato relicto patri, tutore,
 curator, vel amico, an valet? c. 21. n. 12. 64
 Conditio si mulier, cui est relicta legatum, si non nupserit
 rogata sit illud restituere an valet, cap. 21. n. 11. 64
 Conditio legati relicti Titii, & extraneo si ipsa non nupserit,
 an rejicitur pro parte Titii, c. 21. n. 13. 64
 Conditio legati auertens a nuptijs spiritualibus an rejicitur, c.
 21. n. 14. 64
 Conditio in primogenijs, & meliorationibus adiecta quod
 Monacha, nec sacro Ordini initiati succedant valida est,
 c. 21. n. 16. 64
 Conditio adiecta legato, qua praecipitur, quod matrim.
 contrahatur arbitrio, vel consensu tertij an rejiciatur, c. 21. nu.
 17. 64
 Conditio contrahendi matrimonium cum certo genere perso-
 narum valet, c. 21. n. 19. 65
 Conditio testatoris heredi adiecta quod contrahat matrim.
 cum certa femina valet, c. 21. n. 20. 65
 Conditio legati adiecta ducendi uxorem cum consilio talis per-
 sonae valet, c. 21. n. 21. 65
 Limitatur in casibus in quibus non solum tenetur quis consiliu
 requirere, sed etiam illud sequi, ibidem n. 28. 66
 Declaratur, c. 21. n. 30. 66
 Conditio per quam matrimonium per aliquod tempus differ-
 tur non rejicitur, c. 21. n. 26. 66
 Conditio adiecta legato, si filia mea intra decimum aetatis suae
 annum non nupserit valet, c. 21. n. 27. 66
 Conditio adiecta legato si Titia non nupserit habebit post
 mortem suam centum an valet, c. 21. n. 31. 67
 Conditio non nubendi admittitur in vidua attentio iure au-
 thenticorum, c. 21. n. 32. 67
 Conditio prohibens nuptias in homine viduo valida est, c. 21.

numero 34. 67
 Conditio non contrahendi matrimonium imposita eunuchis
 valet, c. 21. n. 31. 67
 Conditio nuptias prohibens valet fauore pia causa, ca. 21. nu.
 36. 67
 Conditio non contrahendi matrimonium in quodam certo lo-
 co, vel oppido valet, c. 21. n. 38. 67
 Conditio apposta in primogenijs quod succesor teneatur habi-
 tare in certo loco sub pota amissionis valet, c. 23. numero
 20. 71
 Conditio honesta, & possibilis de praesenti vel de praeterito ad-
 iecta matrimonio illud non vitiat, nec suspendit, si est vera,
 secus si falsa sit, c. 81. n. 1. 240
 Conditio possibilis, & honesta de futuro suspendit matrim.
 quousque verificetur, c. 81. n. 2. 240
 Et quomodo sit intelligendum, declaratur ibidem, n. 3. & 5.
 Conditionis verificatio apposta in contractu matrimonij, ad
 sponfalium de futuro, an debet constare patet, c. 81. & teli-
 bus necne? c. 81. n. 6. & 7. 241
 Et quid in dubio tenendum sit, an Theologorum, vel Canoni-
 starum sententia, ibidem, n. 8. 241
 Conditio inter consanguineos, vel affines, si Papa dispensauerit,
 an eo dispensante remaneat verificata, & celebratum
 matrimonium, c. 81. n. 12. 245
 Conditiones contra substantiam matrimonij in ipso appositae
 vitiant illud, conditiones vero turpes, & impossibiles pro ne-
 adiectis habentur, c. 82. num. 1. 243. & n. 21. 246. & 38.
 247
 Conditiones, & pacta contra tria bona matrimonij tollunt ip-
 sius substantiam, & consentum debitum, cap. 82. numero 3.
 243
 Conditio contra substantiam matrim. in ipso adiecta quando
 ipsum vitiat, vel non, c. 82. n. 4. cum, seq. 43
 Conditio adiecta matrimonio, nempe sit adulterandum tra-
 diderit, est contra substantiam matrimonij, ac proinde illud
 vitiat, c. 82. n. 8. 244
 Conditio adiecta matrimonio, scilicet si prolem neces, aut mu-
 tiles, aut eam manam reddas auroculos eruas est contra
 bona proles ac proinde vitiat matrim. c. 82. n. 9. 244
 Conditio illa adiecta matrimonio, scilicet si proles femi-
 per abijciamus, salendam exponamus, an vitiet ipsum ma-
 trimonium, c. 82. n. 10. 244
 Conditio apposta matrimonio, nempe contraria bonis ipsius, si
 est honesta, an illud vitiat, vel tantum quando est turpis, c.
 82. n. 11. 244
 Conditio adiecta matrimonio, scilicet, contrahe tecum si prius
 re vero castitatis se abstrinueris, ut nunquam a me petas nec
 reddas debitum, an vitiet matrim. c. 82. n. 13. 245
 Et quid in pacto, & conditione adiecta de non exigendo debi-
 tum, ibidem nu. 14.
 Conditio, vel pactum adiectum matrimonio, ut liceat ingredi
 Religionem ante consummatum matrim. illud non vitiat: secus
 in conditione, quod teneatur ambo vel alter ingredi Reli-
 gionem, ante, vel post matrimonij consummationem, c. 82.
 n. 15. & 16. 245
 Conditio illa adiecta matrimonio, nempe quod alter coniux
 minime teneatur debitum reddere, quoties alteri petere non
 licet an vitiet matrim. c. 82. n. 17. 245
 Conditio apposta in matrimonio ab altero tantum coniux
 contra substantiam matrim. an illud vitiat, c. 82. num. 18.
 245
 Conditiones adiectae in sponfalibus de futuro contra substan-
 tiam, & naturam ipsorum ca vitiant, cap. 82. numero 20.
 246
 Conditio adiecta matrim. nempe si te adulterandum tradas, ini-
 citur ad peccandum, & non rejicitur sed vitiat matrimo-
 nium, c. 82. n. 25. 246
 Conditio turpis adiecta matrim. illud vitiat quoties coniectu-
 ris apparet, non autem contrahentes valuisse contrahere, c.
 82. n. 26. 246
 Conditio turpis de praesenti, vel de praeterito non rejicitur de
 matrimonio illa verificata, ut in exemplis de quibus hic se-
 cus autem non, c. 82. n. 27. 246
 Conditio in sponfalibus de futuro adiecta, scilicet contraham
 tecum si mecum concubueris, an sit suspensum matrim. c. 82. num.
 28. 247
 Et quid in alijs conditionibus, scilicet, si te virginem inuenere
 vel si in primo coitu mihi placeris, c. 82. n. 29. 247
 Conditiones impetrantes vt hic suspendunt matrim. c. 82. n.
 31. 247
 Conditio impossibilis reputata a contrahentibus possibilis non
 rejicitur a matrim. vel sponfalibus, c. 82. n. 42. 249
 Conditio impossibilis ad hoc vt rejiciatur matrim. requiritur
 quod illud contrahentes conieci sunt iuris hoc dispen-
 sis,

Et an vnus telis impedimenti vel iuramentum alterius con-
 iugis sufficiat, ibidem, num. 32. & 34
 Coniux qui primo dixit esse impedimentum sui matrimonij
 postea se retractat, teneatur alter coniux tunc ei reddere debi-
 tum sed si ei creditur non potest petere nec reddere, c. 49. n. 35.
 & 36. 158
 Et an teneatur credere, ibidem, n. 37
 Coniux afferens fide consensu, quando ei creditur, & quid
 si professio facti consensu proficere, & an sufficiat teli-
 monium dicentis ad fuisse impedimentum, vt coniux credit
 vel dubitet, & abstineatur, & qualis probatio impedi-
 menti dirimentis sufficiat ad matrimonium dissoluendum, c. 49.
 n. 39. cum, seq. 158
 Coniux qui dubia fide contraxit matrimonium nullo pacto
 potest exigere debitum, reddere tamen tenetur, cap. 50. nu.
 1. 160
 Coniux uterque quando mala fide contraxit matrim. dubitans
 de impedimento non potest petere nec reddere debitum, c. 50.
 n. 2. 160
 Coniux dubitans de valore matrim. a se bona fide contracti,
 quia dubitat de seruitute alterius an potest teneatur red-
 dere debitum etiam Ecclesia id praecipiente, c. 50. n. 3. 160
 Coniux qui bona fide contraxit matrim. non tamen dubitat, sed
 opinatur matrim. esse nullum, an possit petere, & reddere de-
 bitum, c. 50. n. 4. 161
 Coniux uterque intra biennium a contractu matrim. non te-
 neatur sibi inuicem reddere debitum, sed possunt susedire
 illo termino ad deliberandum de Religionis ingressu, c. 54.
 n. 18. 168
 Coniux biennio transacto, vel alio termino a iurisdictione
 praescripto ad consummandum matrim. ipso non consum-
 mato, licet negando debitum peccet, poterit nihilominus ad
 Religionem transire, c. 54. n. 19. 168
 Coniux incestuosus virque ad quartum gradum impeditur pe-
 tere debitum ab uxore, c. 87. n. 5. 138
 Coniux senex remanens in seculo suspensus de incontinentia an
 debeat quoque profiteri, c. 54. n. 2. 78
 Coniux manens in seculo ratificans alterius coniugis professio-
 nem ab illius licentia factam, non indignus Religionis ingressu,
 quamvis inueniatur, c. 95. n. 16. 178
 Coniux professus a Religione reuocatus pro coniugem tenetur
 post mortem ipsius ad Religionem redire in casu de quo hic,
 c. 95. n. 14. 278
 Coniux professus reuocatus ab altero coniuge tenetur ei debitu
 reddere, c. 95. num. 17. 278. non tamen debet petere, vt in
 num. 18
 Coniux inualide professus transfuso ad aliud matrim. peccat
 mortaliter, c. 95. n. 2. 277
 Coniux abique licentia alterius professus, an teneatur ab ipso
 reuocatus redire post eius obitu ad Religionem, c. 95. n. 25.
 277
 Coniugi licentiam concedenti alteri coniugi metu cadenti in
 constantem virum extortam, integrum est professum repe-
 tere, & fecus quando metu leuis fuit, cap. 95. n. 24. 377
 Coniux manens in seculo potest reuocare licentiam a se praes-
 tam dolo graui alteri coniugi ad ingrediendum Religionem,
 c. 96. n. 25. 277
 Coniux manens in seculo, qui non praeslit licentiam alteri
 coniugi ingrediendi Religionem, sed tacuit, potest eum re-
 uocare a Religione, c. 95. n. 2. 278
 Coniux ad sacros ordines promotus, sola spontanea uxoris li-
 centia abique alijs a iure requisitis, an possit ab ipsa reuo-
 cari, c. 96. n. 4. 278
 Coniux scienter, & ex necessitate baptizatus, vel tenens tanquam
 patris in baptisimo, vel confirmatione filium communem,
 aut alterius coniugis, an priuatur ex hoc iure exigendi debi-
 tum, c. 100. nu. 6. 280
 Coniux superflus tenetur referre filijs prioris matrimonij
 partem dotis datae filijs communibus ab ambobus coniugibus,
 iam defunctis pro parte tangente ex bonis praedicti con-
 iugis, c. 109. n. 3. 310
 Coniux secundo nubens priuatur statim ipso iure dominio
 omnium sacrorum, quae a coniuge defuncto percipere ap-
 plicaturque communibus liberis, reseruato sibi solo dum
 vixerit viuus, c. 109. n. 4. 310
 Coniux superflus cum filijs prioris matrimonij, qua ratione
 teneatur referre praedictis filijs ea quae habuit a priori vi-
 ro, vel ab aliquo filio illius matrimonij, cap. 109. nu. 5. 310
 Coniux transiens ad secundas nuptias, an possit praesere alii-
 quem filium prioris matrim. in bonis quae habuit a coniuge
 praedefuncto, vel a filio illius matrimonij, ca. 109. num. 9.
 311
 Coniux praedefunctus quando meliorauit filium suum comu-
 nem, in tertia bonorum parte, & coniugi superfluo reliquit
 Li iij quantum

ita item quod sit dubia contrahentium intentio, an animo
 consentendi, vel potius irritandi eam conditione appose-
 rint, secus si ex alijs coniecturis constaret conditionem im-
 possibilem appositam fuisse loco abique animo contrahendi,
 c. 82. n. 43. cum seq. 249
 Conditio impossibilis apposta in matrim. siue de praeterito,
 praesenti, vel de futuro rejicitur, c. 82. n. 46. 149
 Conditio impossibilis de iure apposta in matrimonio rejicitur
 sicut impossibilis de facto, c. 82. n. 47. 249
 Conditio de solo facto impossibilis, an rejiciatur de matrim.,
 c. 82. n. 48. 249
 Conditio adiecta matrimonio, quae ex sui natura possibilis est,
 sed ex accidenti impossibilis, vel ex lapsu temporis non re-
 jicitur de matrimonio, c. 82. n. 49. 250
 Conditio adiecta matrimonio, si virgo est, non rejicitur sed va-
 let, c. 82. n. 50. 250
 Conditio impossibilis contraria substantiae matrimonij an sit
 rejicienda, c. 82. n. 51. 250
 Conditio illa adiecta matrimonio, si non ascenderit Capito-
 lum, an rejiciatur, vel annullat matrimonium, c. 82. n. 52.
 250
 Conditio retrahens a nuptijs, an, & quando valet, c. 111. n.
 4333
 Confessio impedimenti vtriusque sponsi sufficit ad dissoluenda
 sponfalia de futuro, non tamen confesio illius qui matrimo-
 nium recusat, cap. 3. n. num. 18. 92
 Confessarius, an & quando teneatur admonere poenitentem
 quia ignorantia inuincibilis alicuius rei, c. 48. n. 2. cum seq.
 100
 Confessores ordinarij possunt excipere confessiones extra die-
 cesim, non tamen coram Vicarij quibus hoc Episcopus dele-
 gauit, c. 62. n. 9. 184
 Confessor deputatus pro vagis ille debet eorum matrimonij
 interesse, c. 65. n. 21. 201
 Confessore semel electo virtute breuis sacrae poenitentiarie ad
 dispensandi in impedimentis matrimonij, an possit elector illo
 dimisso alterum eligere, c. 125. n. 17. cum seq. 359
 Confessor electus licet sacrae poenitentiarie in foro concie-
 tiae ad dispensandum in matrim. approbatus tantum ab ordi-
 natione ad audiendas confessiones virorum, non vero mu-
 licum, an possit praedictas dispensationes expedire, ca. 128.
 nu. 6. cum seq. 367. & quid in electo, Bullae Cruciate, ibi-
 dem.
 Confessio sacramentalis an sit necessaria ad dispensationem,
 absolutionem, & commutationem voti alicui commissum,
 cap. 118. n. 18. 367
 Coniux an teneatur contractum matrim. antequam illud
 contrahat, c. 83. n. 15. 252
 Coniugatus ad sacros ordines promoueri non potest nisi ab u-
 xore extortantem profertur fuerit absolutus, nec tunc est ne-
 cessaria licentia Episcopi, c. 96. n. 4. & 1. 178
 Coniuges non sunt permittendi simul cohabitare quando vir
 de licentia uxoris profertur contentiam ad sacros ordines
 est promotus, c. 96. n. 3. 278
 Coniuges non sunt inter se affines, sed principium affinitatis, c.
 99. n. 6. 284
 Coniuges iurantes a principio esse poteres, si postea dissoluatur
 matrim. ob impotentiam, debent agere poenitentiam de peti-
 urio commisso, c. 111. n. 10. 333
 Coniugi confesio impedimenti, quae remedia competant, c. 49.
 n. 3. & 4. 154
 Coniugalis coitus quo tempore considerari debeat, vt proles le-
 gitima dicatur, c. 72. n. 6. 233
 Coniugi licentiam concedenti alteri coniugi metu cadenti in
 constantem virum extortam, integrum est professum repe-
 tere, secus quando metu leuis fuit, c. 95. n. 24. 277
 Coniugi dicenti aliquid acquisisse ex contractu oneroso du-
 rante priori matrimonio credendum est, c. 109. n. 5. 310
 Coniux impedimenti confesius an possit reddere debitum dum
 ab Ecclesia ad id compellitur per excommunicationem, vel
 mortem sibi timet nisi reddat, c. 49. n. 153
 Coniux confesius impedimenti, illo cessante per dispensatione,
 vel si propria voluntate tolli possit, an teneatur obedire, de-
 noui contentiens, ca. 49. nu. 153
 Coniux matrimonio bona fide virisque contracto, dubitans
 tamen postea de ipsius valore, an possit debitum petere, &
 reddere, & an liceat tunc depone hoc dubium speculationium,
 nec praecise dubitatur ratione possessionis, c. 49. nu. 23. cum
 seq. 157
 Coniux dato quod suus coniux illicite debitum petat an red-
 dere teneatur, c. 49. n. 30. 258
 Coniux an quando conscientia pulsata animum ex credulitate
 probabili, & discreta, quamuis non euidente, nec manifesta,
 reddere, & pollulare debitum possit, c. 49. n. 31. cum seq. 158

INDEX

Intantum, an teneatur hic transiens ad secundas nuptias referare illud quantum quoad proprietatem filij prioris matrimonij, c. 109. n. 12. 311. 1

Consensus in valentibus loquidari. valorem, an requiratur quod verbis exprimat, ut sufficiat signa, c. 46. n. 10. cum seq. 143

R E R V M.

Contrahens sine quando teneatur vere consentire: vide verbum fidei.

Copula habet inter contrahere volentes matrimonium, mentio an sit facienda in dispensatione conjugum, vel affinitatis, & quid quando incestus esset occulcus, c. 124. n. 11. & 13. 311

D.

Debitor ita demum tenetur solvere debitum cum a creditore fuerit requisitus, ubi quid in foro conscientie, c. 17. n. 1. 42

I N D E X

Dispensationis Apostolicæ iudex commissarius, an possit interrogare contrahere volentes matrim. an se carnaliter cognoscant, quando in dispensatione mentio facta non sit copula. c. 19. n. 14. 178
 Dispensatio Papæ in primo, & secundo consanguinitatis gradu fuit valida in casu huius capituli idque probatur, c. 63. nu. 40. 195
 Dispensare quis possit in iuramentis puris castitatis, vel Religionis, cap. 123. nu. 31. 359
 Dispensationis prius mentio ad nubendum consanguineo an sit facienda Papæ, quando petitur secunda dispensatio ad aliud matrimonium, cum consanguineo, c. 123. n. 19. 351
 Et quid si femina resistat à prima dispensatione nolens priori consanguineo nubere, c. 123. n. 20. 351
 Dispensatio prior ad nubendum consanguineam in vxorem, an euanlescat dicatur penitentia sequuta, c. 123. n. 21. 351
 Dispensatio ad contrahendum matrim. si plura concurrant impedimenta, an valeat aliquibus suppressis, sive alijs dispensationibus, dispensetur super illis, c. 123. n. 22. 351
 Dispensandi facultas in aliquo consanguinitatis gradu an extendatur ad eum gradum, licet duplicatum, & quid si consanguinitatis gradus esset inferior, & quid in affirmatis, & publice honestatis gradibus, & quid in linea recta, an sit necessarium exprimitur distantiam gradus, c. 124. n. 3. cum seq. 36
 Dispensationis matrimonialis iudex, hoc est, Commissarius, an possit interrogare partes verum inter se copula intercesserit quoties in dispensatione adjicitur conditio, dummodo copula non interuenerit, c. 124. n. 14. 355
 In dispensatione cognationis spiritalis, an sit necessarium exprimentum quod alter alterum de sacro fonte leuauerit, c. 124. n. 7. 354
 Dispensationes, quæ à Legato Apostolico, vel à Summo Pontifice Penitentiario sunt non expirant morte Pontificis re integræ, c. 125. n. 23. 359
 Dispensationis causa vere probata, si postea deficiat an matrimonium, valide contrahi possit, & quid in dubio latè hic agitur, c. 126. cum seq. 360
 Dispensatio in voto castitatis, Religionis, vel non nubendi an sit realis circa plura matrimonia, vel tantum circa primum, c. 127. n. 1. & per totum, 361
 Dispensatio facta in fauorem filij illegitimi pro vno beneficio, aut collatio illius sit irrita, extendatur ad aliud, c. 127. n. 2. 361
 Dispensatio Episcopi ad matrimonium contrahendum prodest vbiq. terrarum, c. 127. n. 3. 362
 In dispensatione matrimoniali augmenti dotis clausula alicui commissa, quomodo intelligatur, c. 128. n. 1. 363
 Dispensationis expensas quis solus debeat, quando resititur à fide data matrimonij contrahendi, c. 128. n. 2. 363
 Dissolutionis matrimonij materia est grauissima, & quid oportet in ea circumspicere iudicem, c. 128. n. 3. 363
 Dispositio quomodo dicatur favorabilis, vel odiosa, c. 128. n. 10. cum seq. 362
 Mortuum potest peti quoad torum, & mutuum cohabitationem ex causa fornicationis vxoris, vel viri quocunq. tempore, c. 129. n. 6. 369
 Mortuum an peti possit quoad torum & mutuum cohabitationem ab vxore, quando adulterium fuit commissum culpa viri, vide verbum adulterium.
 Diuinitas peccandi augeat peccatum, vide verbum consuetudo.
 Dolus & fraus regulariter non præsumitur, & qui aliud dixerit debet id probare, alias non obtinebit, c. 63. n. 38. 191
 Dolus & fraus quod probetur indicijs, & coniecturis atque præsumptionibus quomodo intelligatur, cap. 63. nu. 39. 191
 Domicilium originis non sufficit pro matrimonio eius qui alibi habet domicilium habitacionis, c. 62. n. 29. 187
 Domicilium iuris fictione vt originis propria, vel paternæ aut beneficij, an sufficiat pro matrimonio contrahendo, c. 62. n. 31. 187
 Domicilium nonne acceptum ad celebrandum matrim., relicta propria patria, videtur fraudulentum, non enim contrahitur domicilium, nisi per decennium aut alio tempore arbitrio iudicis, c. 63. n. 2. 3. & 10. 189
 Domicilium in alio loco acquiritur per possessionem immobilium cum cohabitatione, c. 63. n. 4. 189
 Domicilium non contrahitur per habitationem mille annorum ab eo qui habet animum reuerti ad suam patriam, vbi bona sua reliquit, c. 63. n. 5. 189
 Dominus non possunt prohibere, ne serui matrimonium inear, c. 92. n. 2. 169
 Dominus prohibendo coniugia seruorum peccant mortaliter, c. 92. n. 3.
 Dominus quid liceat facere cum seruis contrahentibus matrim., ipsi dominus iniuri, c. 92. n. 4. 179

Dominium transferretur ex contractu metu celebrato, c. 76. n. 3. 126
 Dominus manumittendo matrem ancillam, filij quos habuit ex ea manu illi quocumq. confertur, c. 91. n. 15. 168
 Domino an liceat feruum coniugatum in longinquas partes vendendum mittere, c. 92. n. 3. 170
 Donatio facta absentis iure communi, & Regio Partitarum, & etiam iure Regio nouiori ante acceptationem potest reuocari, c. 6. n. 2. 83. 13.
 Donatio facta pax cause, an requiratur acceptationem ad eius irrevocabilitatem, c. 6. n. 23.
 Donatio facta presenti, & tacenti non potest reuocari, c. 6. n. 7. 24.
 Donatio facta infanti absentis per maiorem septennio non potest reuocari, c. 6. n. 24.
 Donatio propter nuptias facta à viro vxori valet, c. 29. n. 3. 58
 Dos quando à viro præcipitur hæreditas restituenda vxori, debetur statim etiam infra annum, c. 108. n. 16. 307
 Idem est quando vir tempore matrim. promittit dotem restituere statim soluto matrimonio, vt pactum aliquid operetur, ibidem, n. 17
 Duo parochi in solidum quoties alicui parochis præstant, potest vterque ex illis, altero invito, ministrare Sacramento, & interesse matrimonio alicuique assistendi licentiam dare, etiam si ipsi inter se habeant diuisas hebdomadas ministrandi, vide verbum parochus.

E

Ecclesia nunquam præsumit verum matrimonium vbi ex ipsa forma contractus non apparet consensus, & quare excludat turpem conditionem, c. 21. n. 23. 246
 Et quid in alijs contractibus, ibidem, n. 24
 Et assignatur ratio differentiæ in hac specie quare conditio turpis in matrimonio non vitiet ipsum alios vero contractus irritet, ibidem, n. 39. 247
 Electione sponsalitia largitas vel arratum senel facta non licet variare, c. 19. n. 16.
 Episcopus an possit dispensare cum coniuge conscio impedimento occulto sui matrimonij, c. 49. n. 1. cum seq. 154
 Episcopus non potest dispensare in lege seruare, fallit in casu vxoris necessitatis, cap. 49. numero 6. cum seq. 154
 Episcopus an aliquando possit dispensare in impedimento matrim., dirimente, antequam matrimonium contrahatur, c. 49. n. 11. 155
 Episcopus an possit dispensare in prædictis casibus quando facile recurri potest ad nuncium Apostolicum habentem potestatem, ad dispensandum, vel ad quemcumq. alium habentem potestatem dispensandi, vt est, Commissarius Cruciatæ, c. 49. n. 12. 155
 Episcopus an possit delegare alteri facultatem dispensandi in impedimento occulto matrim., dirimientibus, in casibus, in quibus ipse potest dispensare, c. 49. n. 14. cum seq. 155
 Episcopus potest generaliter delegare causis sibi ratione necessitatis vrgentes competentes antequam contingant, vt in impedimento occulte dirimente matrim., c. 49. n. 20. & 21. 156
 Episcopus an possit specialiter delegare causam hæresis attempte Conc. Trid. sels. 24. c. 6. de ref. c. 49. n. 21. 156
 Episcopi Vicarius generalis non potest dispensare in impedimento occulto matrim., c. 49. n. 13. 155
 Episcopi & alij habentes iurisdictionem quasi Episcopale possunt dispensare in denunciationibus alias requisitis ad matrim., ante, & post ipsum, c. 50. n. 9. 173
 Episcopus an possit alicui delegare facultatem dispensandi in denunciationibus requisitis ad matrim., celebrandum, c. 50. n. 43. 174
 Episcopi licentia alicui clerico concessa, vt assistat matrim., dummodo moneat contrahentes ne matrim. consumment antequam monitiones fiant, at is assistat, & non moneat, an sit validum matrim., c. 50. n. 14. 174
 Episcopus tanquam Ordinarius potest conferre beneficia extra diocesium, non tamen eius Vicarius, cui hoc Episcopus delegauerit, c. 52. n. 8. 184
 Episcopus non consecratus potest exercere omnia Episcopi munera, demptis illis que ab ordine dependent, c. 26. n. 17. 183
 Episcopus non potest coniungere matrimonio subditos abbatum, vel abbatum habentium iurisdictionem quasi Episcopalem, c. 66. n. 8. 200
 Episcopus an possit dispensare contra constitutionem Concilij, c. 71. n. 23. 255
 Episcopus non potest tollere quamcumque suspensionem ob delictum impositam, c. 71. n. 24. 255
 Episcopus potest dispensare cum incestu proprio consanguineo ad contrahendum matrim., cum alia non consanguinea, c. 72. n. 23. 261

Episco.

R E R V M.

Episcopus an ex aliqua causa possit dispensare in impedimento matrim., dirimientibus, c. 222. n. 4. 345
 Episcopus an possit dispensare, si dubium sit, an adsit impedimentum, c. 222. n. 1. 346
 Episcopus an possit dispensare in casu Concilij Tridentini sels. 24. c. 1. de reformat. matrim. c. 122. n. 6. 346
 Episcopus an possit dispensare in casu magne necessitatis, c. 222. n. 7. 346
 Episcopus in votis absolutis Religionis, vel castitatis dispensare non potest, nisi in casu quo alter conuix sine licentia alterius coniugis emittit dicta vota, c. 223. n. 3. & 4. 347
 Sed hæc reseruat Episcopus facta est odiosa, ibidem, n. 5. 348
 Episcopus potest dispensare in voto castitatis temporalis ad annum, c. 123. n. 1. 348
 Episcopus potest dispensare in voto coniugis non petendi debiti fructu sine alterius coniugis licentia, c. 123, numero 7. 348
 Episcopus non potest dispensare in voto virginis seruandæ, nisi votum expresse voluerit se non obligare ad castitatem seruandam, sed tantum ad corpus integritatem seruandam consistentem in abstinencia à primo luxuriae acta, c. 123. n. 348.
 Episcopus an possit dispensare in voto non contrahendi matrim., c. 123. n. 9. 348
 Episcopus potest dispensare in voto abstinentie ordinis sacrum, c. 123. n. 10. 348
 Episcopus an possit dispensare aliquo casu ex magna causa, de qua hic in voto castitatis absoluto & quomodo procedat dicta doctrina, c. 123. n. 11. & 12. 348
 Episcopus an possit dispensare in votis penalis ante vel post consummatam penam, in quibus si alias essent absoluta, hoc non pænet, c. 123. n. 13. 349
 Episcopus an possit dispensare ad petendum debitum cum coniuge cui debetur petito est interdicta ratione affinitatis contractæ cum altero coniuge, c. 123. n. 15. 349
 Episcopus an dispensare possit cum coniuge ad petendum debitum qui cum suo coniuge cognationem spirituales contraxit, c. 123. n. 16. 349
 Episcopus an possit dispensare ad petendum debitum cum coniuge qui voto castitatis simpliciter alterius matrim. contraxit, c. 123. n. 14. 349
 Episcopus an possit dispensare in casibus sibi permisis quando fuit prius edictus Papa pro dispensatione in eisdem, c. 123. n. 18. cum seq. 350
 Episcopus, an possit Vicarium generalem constituere, vt de sola delegatione cognoscatur, c. 123. n. 19. 349
 Error persona dirimit iure nature matrimonium, non tamen sunt irrita cetera sacramenta ex errore personæ, c. 89. n. 2. 262
 Error personæ an irritet sacramenta, c. 89. n. 2. 262
 Error qualitatis, aut doli antecedentis an vitiet matrimonium, c. 89. n. 262
 Error qualitatis quando redandus in errore personæ, ita vt tunc vere circa personam erretur, ac prout matrimonium nullum, c. 89. n. 7. 263
 Error conditionis ferulicus cum eius ignorantia reddit matrimonium nullum, c. 90. n. 1. 264
 Error conditionis personæ inter infideles non vitiat matrimonium, nisi aliqua specialium lege irritetur, c. 90. num. 2. 264
 Error seruitutis ignorantæ, non perperit sed ad tempus, an dirimat matrim., c. 90. n. 3. 264
 Error conditionis seruitutis tunc nocet matrim., contrahendo quando tempore eius contractus erat nota in eo loco, c. 90. n. 17. 265
 Error seruitutis non veræ sed adscriptiæ, vel originariæ non dirimat matrimonium, c. 90. n. 2. 266
 Error seruitutis vnius et contrahentibus ignorare quando impedit, & dirimat matrim., & quando non, c. 90. num. 27. 266
 Eunuchus vno testiculo carens valide contrahit matrimonium, c. 112. n. 11. 316
 Excommunicationem an incurrant contrahentes matrimonium clandestinum, c. 75. n. 10. 223
 Excommunicatus maior excommunicatione potest valide matrim. contrahere, c. 83. n. 4. 251
 Excommunicatus ante abolitionem contrahens matrimonium peccat mortaliter, c. 83. n. 5. 251
 Excommunicatus minori peccat mortaliter contrahens matrim. ante abolitionem, c. 83. n. 6. 251
 Excommunicati ambo contrahentes matrimonium an peccent, c. 83. n. 9. 252
 Excommunicatus maior, an possit sponsalia de futuro cum iuramento contrahere absque culpa lethalis, c. 83. n. 10. 252

Excommunicatione maiori ligato benedictiones nuptiales conferri non possunt, c. 83. n. 11. 252
 Excommunicatus maiori vel minori reseretur præmittere absolutionem antequam contrahat matrim., c. 83. n. 12. 252
 Excommunicatus accipiens Dofforatus gradum validus est, licet in iure Canonico, siue in Sacra Theologia, c. 83. num. 15. 252
 Excusatio non est necessaria quædo quis se obligat vt principalis, & habendo de deinde & caso agere suo proprio, c. 19. n. 2. 6. 12
 Exemplum non arctans regulam, nec alterat substantiam, c. 44. n. 58. 133
 Expensas dispensationis quis debeat, quando resititur à fide data matrim. contrahendi: vide verbum dispensatio.
 Extraneus an possit terras promittere de sponsi bonis, c. 19. num. 2. 52
 Exhereditationis pena filij, vel filie contrahendi matrimonium clandestinum, an hodie per Concilium Triden. sublata sit, & quando matrim. clandestinum sit nullum, & quando validum, c. 59. n. 2. cum seq. 170

F

Falsitas cause finalis annullat donationem, c. 19. n. 4. 10
 Fama sola impediendi an sufficiat, ad impediendum matrimonium, & quæ requiratur ad hoc, c. 36. num. 23. cum seq. 92
 Et quid si de contraria fama adesse, clariores probationes, ibidem, num. 15
 Fama de morte coniugis absentis an sufficiat, ad hoc, vt superstes aliud matrim. inter valeat, c. 31. num. 3. 102
 Fama prædicta adiuncta alijs ad iudicium sufficit ad id, etiam modo vt hic declaratur, c. 31. n. 4. 102
 Familiæ Episcopi, vel Principis admittuntur in testes prodrominis suis si sint persone valide honestæ, c. 46. numero 13. 123
 Fausi Reipublicæ conuenit, vt filij matrim. non contrahant absque consensu maiorum, c. 21. n. 2. 161
 Fictè contrahens quoties tenetur vere consentire, an sit absoluteus quouique vere consentiat, vt contrahat, necesse, c. 90. n. 31. 31
 Fictè matrim. contrahens, si feminam desolauit, ad quid tenetur si promissionem suam adimplere non possit quia sacrè iniuriatus est, vel alteri matrimonio copulatus, c. 10. n. 12. 37
 Fictè promittens se desponsatum facinoram, & sub eo spei suam desolans quando ipse vir est notabiliter dignioris conditionis, vel alia indiciâ præbuit facti consensu, ex quibus fama facile potest præsumere dolum, an tenetur et aliquid restituere supposito, quod eam ducere minime tenetur, c. 10. n. 15. cum seq. 34
 Fictè promittens corruptæ patri conditionis matrim. conscio corruptionis ad quid tenetur, cap. 10. numero 13. 15
 Fictus promissor in casu quo tenetur virginem à se corruptæ ducere, & aliam iniuste duxerit, viduus factus tenetur ad prius matrim., c. 10. n. 14. 34
 Fictus promissor quando immunis est ab obligatione ducendi vxorem ex causa notabilis inæqualitatis, & an sit interrogatur à iudice, si promiserit poterit id negare, c. 10. nu. 20. 35
 Fideiusor, obligans se, vt principalis, hærendo de deinde agere suo proprio, potest committere diuēt abique eo quod præcedat excusatio in bonis debitoris, c. 19. n. 2. 52
 Fideiusores pro securitate matrim. contrahendi, interuenire nullo iure prohibentur, c. 22. n. 1. 68
 Fidem qui dat alteri acceptanti de contrahendo matrimonium obligatur ad id contrahendum non ex vi sponsalium, cum nullum sint, sed ex vi simplicis promissionis acceptæ, c. 20. n. 19.
 Limita si alter post acceptationem diu dulerit re-promissionem, & matrim. perferre, c. 5. n. 4. 19
 Filia contrahens matrim. clandestinum, an post Concil. Trid. possit exhereditari a patre, c. 75. nu. 26. 225
 Filij nati ex fornicatione cum sponsa alterius de futuro, an sint adulteri, vel dicantur filij naturales, vel spurij, c. 1. nu. 21. cum seq. 6
 Filij nati post votum simplex castitatis, an sint naturales, c. 1. n. 24. 6
 Filij geniti ex matrim. vere nullo quando adsit bona fides, vt vtrouque, vel in altero parente ignorante impedimentum fuit legitimum, quod non solum procedit in primogenio simplici, verum etiam in eo quod elege relictum est, vt non nullo legitimo defratræ, c. 71. n. 2. & 3. 209
 Filij nati ex matrim. putatis nullo iam abhinc 30. annis lapisi celebrato, & non alio sunt legitimi, c. 71. n. 15. 210

Filij

INDEX

Filij nati in causa captus, quod nobis, qui filij sint leg. sunt leg. n. 1. cum seq. 213. Filij nati seu concepti pendente lite ante sententia, vel post ea, an sint legitimi necne, reniunt, c. 72. n. 8. 214. Filij nati ex matris. celebrato coram parrocho, & testibus absque demeritionibus, an sint legitimi, c. 73. nu. 2. cum seq. 214. Filij incestuosi suscepti sub tractatu matrimonij contrahendi cum dispensatione Papae obtinenda, vel forte de facto iam contracti mala fide vtriusque parentis, an legitimumt quoad temporalia, & successione maioratus extra terras Ecclesie per subsequens matris. postea de nouo celebratum cum dispensatione Papae cum clausula de qua hic, c. 74. n. 1. cum seq. 216. Filij incestuosi precipue data mala fide vtriusque parentis non legitimumt per subsequens matris. ex dispensatione Pontificis celebratum, nec, admittuntur ad successione maioratus, ad quam vocantur legitimi, & naturales de legitimo matrimonio nati, c. 74. nu. 3. 211. Filij, an teneantur iure matris, quod ipsorum nomine sponderant parentes, & an peccent filij iuribus parentibus matris. contrahentes, c. 79. n. 13. 237. n. 13. 238. Filij quoad libertatem sequuntur conditionem matris, etiam si nascantur ex ancilla propria patris, cap. 93. num. 5. & 6. 271. Filij naturales legitimi per subsequens matri. celebratum in articulo mortis, an excludant substitutionem, c. 118. num. 3. 336. Filij inuitis parentibus nubentes an possint ab eis exheredari, & dos denegari, cap. 80. n. 1. & 2. 338. Filia Lot excludatur a culpa dum cum patre concubere existimantes nullum virum superesse, qui generationem deferere possit, c. 58. n. 1. 182. Filiorum triplex modus de quorum legitimitate dubitari contingit, c. 71. n. 1. cum seq. 309. Filius natus ex coningito, & soluta omnino ignorante virum illam esse coningitum sequo inter eos matris. valido, sit & est legitimus, c. 72. nu. 3. 213. Filius natus ante contractum matris, in facie Ecclesie stante bona fide, & impeditio ignorantia vnus coniugis legitimi efficitur per subsequens matrimonium validum, c. 72. num. 4. 213. Filius ad hoc vt dicatur naturalis, stante impeditio quod tempus considerandum sit, c. 72. n. 7. 213. Filius ex coitu damnato, & nefario natus si rescripto Principis legitimumt, an absolute, & per omnia legitimus efficiatur, c. 74. n. 12. 217. Filius legitimatus per subsequens matrimonium an succedat in maioratu, in quo vocati sint specificis filij nati ex legitimo matris & non alius, c. 74. n. 14. 218. Filius legitimatus ex Principis rescripto in amplissima forma an excludat alios consanguineos vocatos ad successionem quorumcumque honorum, c. 74. num. 15. 218. Filius legitimatus substitutum excludit, c. 74. n. 16. 218. Filius legitimatus non comprehendit sub vocatione filiorum legitimorum, c. 74. nu. 17. & 18. 218. Filius teneatur sub culpa mortali obedire parenti precipienti tale matris. contrahere in casibus de quibus hic, c. 79. nu. 16. cum seq. 238. Filius existente iusta causa non peccat contrahendo matris. inuitis parentibus, vt hic; scus cessante iusta causa, c. 79. nu. 19. 238. Filius quoad honores & nobilitatem sequitur conditionem patris. c. 93. nu. 1. 271. Filius naturalis, an & quando gaudet vel non nobilitate patris. c. 93. nu. 2. 271. Et quid quoad exemptionem tributorum, c. 93. n. 3. 271. Filius naturalis habitus ex ancilla, & viro nobili, an paternam nobilitatem consequatur, c. 93. n. 4. 271. Finis contrahendum matris. qualis esse debeat vt culpa imputetur, c. 46. n. 7. 143. Femina potest constitui procuratrix ad contrahendum matris. pro alia persona simul cum viro, vel duo viro, vel duobus feminis, c. 43. n. 17. 133. Femina corrupta vitis medijs licitis vt virginicitatis defectu regat, an peccet necnon, & parentes, & alij intercessores consensu eiusdem defectus, & copulantes eam matrimonio tanquam virginem, c. 19. n. 11. 31. Femina rapta vitis, an incurrat penam l. vnice. C. de rapta virg. c. 88. nu. 6. 263. Femina transiens ad secundas nuptias intra vel post annum mortis viri teneatur restituere filijs prioris matris. quibus habuit ab illo matrimonio, c. 109. nu. 7. 311.

Femina minor transiens ad secundas nuptias an teneatur restituere filijs prioris matris. bona que habuit rationabiliter. c. 109. n. 3. 310. Femina apud copulans non tamen potens parere, an valide contrahat matris. c. 112. n. 17. 327. Femina a viro separata est impotentiam, & ei restituta ob deceptionem circa impotentiam deprehensam, an sit illi restituenda, si ab eo adhuc nequeat cognosci, cap. 115. numero 11. 333. Femina impotens ignorata sue impotentie si proclamauerit aduersus matrimonium audienda est, c. 121. num. 3. 44. Forma data esse videtur quando lex Regia statuit quibus in locis, & iurisdictionibus, & eorum quibus indicibus insinatio fiat, & cum certis modificationibus, c. 47. n. 7. 148. Forma statuti non obseruata actus est nullus, cap. 47. numero 8. 140. Forma inducitur ex decreto irritante, & etiam quando statutum aliquid exprimit iuxta actum conscientium altere quam iure communi sit dispositum, c. 61. nu. 5. & 6. 182. Forma tradita a lege vel statuto est omnino obseruanda, alias actus est nullus, cap. 61. n. 7. 182. Fornicatio vnus coniugis sufficit ad diuortium petendum quoad totum, & mutua cohabitationem, cap. 129. num. 7. 369. Frater qui libet constituit suam lineam, c. 98. n. 8. 281. Frater an possit contrahere sponsalia pro eius sorore, c. 13. numero 4. 38. Frater deponens pro fratre in causa matrimoniali non facit fidem nisi pro valore matrimonij, c. 44. numero 15. 124. Fraudulenta cohabitatio in prauidium parochi proprij vel alterius habitata in aliquo loco ad effectum acquirendi noui parochum non sufficit, c. 63. n. 11. 190. Fraus & dolus conuectionis, & indicij probatur, c. 63. numero 11. 190. Fraus ex breuitate temporis presumitur, & quomodo intelligatur, cap. 63. nu. 16. 195. Fructus pendentes tempore mortis parentis illorum bonorum que pars superflua secundo nubens teneatur restituere filijs prioris matris, ad quem pertinere, cap. 109. numero 48. 318. Fructus empti tabellæ a communi pro certo aliquo tempore non censentur esse in fructu sed in proprietate annexi, c. 139. n. 8. cum seq. 375. Furiosus habens dilectida interualla in dubio presumitur adu fecisse tempore sanæ mentis, vt actus potius valeat quæ percat, c. 8. n. 14. 218. Si cum furioso mulier contrahat matris, & postea cum ipse reuerfus est ad sanam mentem denuo contrahat matris, eum eo, tenebit hoc matris. ex nunc: & an tunc sufficiat tacitus consensus, copula vel cohabitatio ad reuandandum matris, c. 8. & 9. 28. De furioso, & mente capro dicta negatiue quomodo intelligenda sunt, ca. 8. n. 13. 28. H. H. Habentes iurisdictionem quasi Episcopalem possunt assistere matrimonio, & alij sacerdoti licentiam ad id concedere, c. 66. n. 7. 202. Habitatio fraudulenta in prauidium parochi proprij, vel alterius habitata in aliquo loco ad effectum acquirendi noui parochum non sufficit, c. 63. n. 11. 190. Habitor nouus animum suum declarans dicens se velle id habere domicilium vel perpetuo manere sortitur domicilium, c. 63. n. 14. 190. Hæreses viri teneatur restituere bona dotalia vxori immobili stantim, mobilia autem & semouentia atque incorporalia infra anno, soluti matris. teneatur tamen eam alere interim si inops sit, c. 108. n. 13. 307. dum tamen non nubat intra annum luctus, vt in n. 14. ibidem. Hæreses mariti quando sunt in mora restituendi bona dotalia vidua eius vxori, teneatur tantum id restituere quod interest ratione lucris cessantibus aut damni emergentis, c. 108. n. 15. 307. Hæreses viri an hodie teneatur alimenta præstare vidua vxori, eo tempore quo ei dos non restituitur durante anno, si inops sit, c. 108. n. 18. 307. Hæreses mariti, an hodie teneatur restituere vxori valorem bonorum ipsius consumptorum durante matris, que illi fuerunt tradita in ultimata, c. 109. n. 18. 313. Et quid quando superfluens bona lucrata constante illo matrimonio, solus patrimonij vtriusque, & debitis illius matris, & quid in dubio non stantibus bonis superlucriatis, c. 109. n. 20 & 21. 313. Hermaphroditus an & quando possit contrahere matris, & quando peccet, c. 109. n. 1. cum seq. 337. Hypotheca bonorum in alijs contractibus quæ promissionis arbitrium intelligitur de bonis matris, & futuris, etiam si id non exprimitur, & de ratione differentie inter vtrumque casum, c. 19. n. 19. 12. I. Ignorantia triplex est, affectata & supina & sic, vincibilis, & culpabilis, item & inuincibilis que excusat, c. 48. nu. 3. 151. Ignorantia non excusat non adhibentem debitam diligentiam inquirendo quod teneatur inquirere, cap. 71. numero 9. 211. Ignorantia crassa parochi decreti Conclij circa assentientiam matris. clandestinam, an excuset a pena suspensionis, c. 75. n. 16. 324. Ignorantia probatur iuramento eam allegantis, c. 90. nu. 16. 265. Ignorantiam allegans pro fundamento suæ intentionis eam probare debet, c. 90. n. 13. 265. Ignorantia iuris in foro conscientie excusat, c. 109. num. 16. 319. Ignorantia seruitutis vnus contrahentis matris, cui incumbat onus probandi, c. 90. n. 12. cum seq. 265. Impubes sponsalia contrahentes quando ab eis resistere possunt, c. 29. n. 1. cum seq. 79. Impubes adepta pubertate tacendo, hoc est, non reclamando videtur ratificare sponsalia a se contracta ante pubertatem, c. 29. n. 6. 80. Impubes quando possit resistere a sponsalibus pro eo a parente contractis, c. 29. n. 10. 81. Impubes sicut a sponsalibus veris resistere non potest ante pubertatem, ita nec a presumptis, que resultant a matrimonio de presentibus ab impubertate contracto, cap. 29. num. 11. 81. Impubes cum iuramento sponsalia contrahens non potest ab eis resistere, sed ille contractus in vim sponsalium perfectus est, c. 29. n. 14. 81. Impedimentum matris. ne illud contrahatur, quibus modis probetur, c. 36. n. 1. cum seq. 90. Impedimentum matrimonij probatur duobus testibus, imo & vno teste, concurrentibus his de quibus n. 3. etiam si testis non fuerit citatus sed per partem oblatum, vt in n. 5. c. 36. 90. Ampliatur, multis modis, n. 6. cum seq. 91. Et quid si sponsalia fuerint iurata, ibidem, n. 7. Et que requirantur ad hoc vt vnus testis de impedimento sufficiat, ibidem, nu. 8. cum seq. Limitatur n. 10. & n. 17. in casu de quo ibi. Impedientes matris. directe vel indirecte anathematizati penam incurruunt ipso facto, & an sit excommunicatio lata sententia, ibidem.

RERVM.

Actus, 79. n. 8. cum seq. 137. Impedimentum matrimonij quædam sunt que impediunt, non tamen dirimunt iam contractum, quædam vero que impediunt & dirimunt, c. 85. n. 1. 251. Impedimentum incestus, an oriatur cum consanguinitate sponsi vel sponsæ de futuro, contra publicæ honestatis impedimentum, c. 87. num. 7. cum seq. 259. Impedimentum publicæ honestatis instituitur hodie iuxta Sancti Concilii Trid. non extenditur vitra primum gradum, c. 87. n. 8. 259. Impedimentum incestus non oriatur cum cognata legali vel spiritali, c. 87. n. 10. 259. Impedimentum incestus pluribus in casibus non obstat matrimonio contrahendo: primus est quando ignoranter fuit commissus incestus, c. 87. n. 11. 259. Secundus est quando femina a consanguineo mariti violenter cognata sit, c. 87. n. 12. 260. Et an tunc mariti consanguinitas incurrat impedimentum ad contrahendum matris, vt in n. 13. 260. Et quid si vxor in predicta specie non omnino inuita, sed timore compulsa consentit incestui, ibidem, nu. 14. 260. Tertius casus est, quando femina viri non occidit iacta vas mulieris sed extra, vt in n. 15. ibidem. Quartus casus est quando incestus commissus fuit mortuo iam altero coniuge, ibidem, n. 16. Et de intellectu cap. transmissæ de eo qui cognouit consanguineam vxoris suæ, quod videbatur contrarium, ibidem, numero 17. Et an impedimentum incestus occulti obstat matrimonio contrahendo, ibidem, nu. 18. Et an sententia requiratur super incestu, vt impediat matrimonium, contrahendo, ibidem, nu. 19. Impedimentum perpetuum ad dirimendum matris. quando dicatur tam ex parte viri quam femine, c. 112. n. 1. 327. Impedimentum, cui absque miraculo subueniri non potest, dirimit matris. contractum, & quid quando per opus humanum auferri non potest absque peccato, c. 112. n. 21. & 23. 327. Impedimentum impotentis in iudicio medicorum medicabile sit absque corporali periculo, quamuis femina renuat incisionem, & an dirimat matris. & quomodo hoc intelligatur, c. 112. n. 27. cum sequentibus, 328. Impedimenta quodam plura sunt, omnia sunt narranda ad impetrandum dispensationem matris. & præterea opus est exprimere quoto gradu consanguinitatis, adiuuati, vel publicæ honestatis ex matris. rati conuincti sunt contrahere volentes, c. 124. num. 1. 333. Impedimentum dirimens, an debeat detegi alteri coniugi, & quomodo, ad hoc vt matris. iterum valide contrahi possit, c. 124. n. 12. 368. Super quibus impedimentis possit Papa, Legatus, Episcopus, vel Commissarius Cruciatæ dispensare, vide in eisdem nominibus. Impotentia coeundi perpetua reddit irritis subsequens matris. non solum iure Canonico sed etiam iure naturali, c. 112. n. 1. & 2. 325. Impotentia coeundi que non est vera, sed salum maxima difficultas non dirimit matris. vtriu exemplo hic positum, cap. 112. nu. 325. Impotentia naturalis viri an detur respectu vnus femine tantum, c. 112. n. 19. 327. Impotentia perpetua ad copulam esse masculicè confingens dirimit matris. subsequens cum persona illa ad quam est impotentia, c. 123. nu. 1. 329. Impotentia perpetua cognita contrahentibus matrimonio non consummato, an id dirimat, & quid in dubio quando non constat an præcesserit, vel non, c. 116. n. 1. & 2. 334. Impotentia propria non plene cognita, an liceat eidem ad aliud matris. transfere donec re diligenter intelligata dubium deponat, c. 126. n. tertio, 335. Impotentia puberis, an impediat seu dirimat matris. c. 117. per totum, 335. Impotentia coeundi an sufficiat allegare, in genere, vel requiratur etiam quod allegetur species eius, cap. 110. num. 16. 340. Impotentia naturalis coeundi, an peccet contrahendo matris. c. 112. n. 4. 325. Incestus vnus vnusqueque ad quartum gradum impeditur petere debitum ab vxore, c. 87. n. 5. 253. Incestuosus non impeditur petere debitum ab vxore, nisi quæ.

Actus, 79. n. 8. cum seq. 137. Impedimentum matrimonij quædam sunt que impediunt, non tamen dirimunt iam contractum, quædam vero que impediunt & dirimunt, c. 85. n. 1. 251. Impedimentum incestus, an oriatur cum consanguinitate sponsi vel sponsæ de futuro, contra publicæ honestatis impedimentum, c. 87. num. 7. cum seq. 259. Impedimentum publicæ honestatis instituitur hodie iuxta Sancti Concilii Trid. non extenditur vitra primum gradum, c. 87. n. 8. 259. Impedimentum incestus non oriatur cum cognata legali vel spiritali, c. 87. n. 10. 259. Impedimentum incestus pluribus in casibus non obstat matrimonio contrahendo: primus est quando ignoranter fuit commissus incestus, c. 87. n. 11. 259. Secundus est quando femina a consanguineo mariti violenter cognata sit, c. 87. n. 12. 260. Et an tunc mariti consanguinitas incurrat impedimentum ad contrahendum matris, vt in n. 13. 260. Et quid si vxor in predicta specie non omnino inuita, sed timore compulsa consentit incestui, ibidem, nu. 14. 260. Tertius casus est, quando femina viri non occidit iacta vas mulieris sed extra, vt in n. 15. ibidem. Quartus casus est quando incestus commissus fuit mortuo iam altero coniuge, ibidem, n. 16. Et de intellectu cap. transmissæ de eo qui cognouit consanguineam vxoris suæ, quod videbatur contrarium, ibidem, numero 17. Et an impedimentum incestus occulti obstat matrimonio contrahendo, ibidem, nu. 18. Et an sententia requiratur super incestu, vt impediat matrimonium, contrahendo, ibidem, nu. 19. Impedimentum perpetuum ad dirimendum matris. quando dicatur tam ex parte viri quam femine, c. 112. n. 1. 327. Impedimentum, cui absque miraculo subueniri non potest, dirimit matris. contractum, & quid quando per opus humanum auferri non potest absque peccato, c. 112. n. 21. & 23. 327. Impedimentum impotentis in iudicio medicorum medicabile sit absque corporali periculo, quamuis femina renuat incisionem, & an dirimat matris. & quomodo hoc intelligatur, c. 112. n. 27. cum sequentibus, 328. Impedimenta quodam plura sunt, omnia sunt narranda ad impetrandum dispensationem matris. & præterea opus est exprimere quoto gradu consanguinitatis, adiuuati, vel publicæ honestatis ex matris. rati conuincti sunt contrahere volentes, c. 124. num. 1. 333. Impedimentum dirimens, an debeat detegi alteri coniugi, & quomodo, ad hoc vt matris. iterum valide contrahi possit, c. 124. n. 12. 368. Super quibus impedimentis possit Papa, Legatus, Episcopus, vel Commissarius Cruciatæ dispensare, vide in eisdem nominibus. Impotentia coeundi perpetua reddit irritis subsequens matris. non solum iure Canonico sed etiam iure naturali, c. 112. n. 1. & 2. 325. Impotentia coeundi que non est vera, sed salum maxima difficultas non dirimit matris. vtriu exemplo hic positum, cap. 112. nu. 325. Impotentia naturalis viri an detur respectu vnus femine tantum, c. 112. n. 19. 327. Impotentia perpetua ad copulam esse masculicè confingens dirimit matris. subsequens cum persona illa ad quam est impotentia, c. 123. nu. 1. 329. Impotentia perpetua cognita contrahentibus matrimonio non consummato, an id dirimat, & quid in dubio quando non constat an præcesserit, vel non, c. 116. n. 1. & 2. 334. Impotentia propria non plene cognita, an liceat eidem ad aliud matris. transfere donec re diligenter intelligata dubium deponat, c. 126. n. tertio, 335. Impotentia puberis, an impediat seu dirimat matris. c. 117. per totum, 335. Impotentia coeundi an sufficiat allegare, in genere, vel requiratur etiam quod allegetur species eius, cap. 110. num. 16. 340. Impotentia naturalis coeundi, an peccet contrahendo matris. c. 112. n. 4. 325. Incestus vnus vnusqueque ad quartum gradum impeditur petere debitum ab vxore, c. 87. n. 5. 253. Incestuosus non impeditur petere debitum ab vxore, nisi quæ,

Haben- K k do in.

INDEX

In incestus committitur ex illicita copula vsque ad quartum gradum, attento Sancto Concilio Tridentino, c. 37, n. 1. & 38. Incestus non impeditur petere debitor ab uxore nisi quando incestus committitur ex illicita copula vsque ad secundum gradum, attento Sancto Concilio Tridentino, ibidem. Incestus cum affine nullo subsistit matrimonio præstat impedimentum perpetuum matrimonio contrahendo, c. 87, n. 9, 319. Incestus commissus à viro cum consanguineis vxoris impedit matrimonium contrahendum, non tamen dirimit iam contractum, & eius ratio, c. 29, n. 1, cum seq. 218. Idem est in incestu commisso ab uxore cum consanguineis viri, c. 87, n. 3, & 4, 258. Incestus commissus cum propria consanguinea, non impedit matrimonium contrahendum cum non consanguinea, sicut commissus cum affinibus, c. 87, n. 10, 260. In dubio pronuntiandum est pro matrimonio, c. 44, n. 4, 122. In dubijs est amplectendum quod tutius est, in quo nullum peccatum periculum versatur, & quomodo hoc intelligatur, c. 49, n. 1, 157. In dubio pronuntiandum est pro matrimo, & quod in eius favore mandatum sit opinioni vniuersi Doctoris grauis vel minoris paris, c. 43, n. 30, cum seq. 194. In his que secreto sunt admittuntur probationes per coniecturas, c. 44, n. 55, 132. Irregularis an sit contrahens matrimonium scienter cum seruo vel ancilla propria, c. 90, n. 35, & 26, 266. Irregularis est qui vera uxore nondum cognita eaque superfata ad aliud matrimonium transit illud consummans, c. 107, n. 8, 303. Irregularis non est contrahens matrimonium cum vidua à priori viro cognita, c. 107, n. 3, 302. Nec etiam si fuerit cognita à priori viro vel corrupta si ipse eam non cognouit, ibidem, n. 4. Irregularis an sit qui secundum matrem, de facto contraxit consensus de illius impedimento, & quid de ignorantia impedimentum, sed bona fide contrahente secundas nuptias, c. 107, n. 9, 303. Irregularis an sit contrahens matrimonium irritum cum vidua carnaliter cognita, siue consensus sit impedimentum, siue non consummatum prædictum matrimonium, c. 107, n. 2, 303. Irregularis an efficiatur accipiens uxorem feminam à se solum deloratum, c. 107, n. 11, 303. Irregularis an sit ducens uxorem iam corruptam, quam putabat esse virginem, c. 107, n. 14, & 15, 304. Irregularis, & bigamus an sit qui cognouit uxorem adulteram vi prædicta cognitam, c. 107, n. 16, 304. Irregularis an sit qui cognouit ex præcepto Ecclesie uxorem adulteram compulsus, vel lite pendente, vel quia acquirit adulterium probare, c. 107, n. 104. Irregularitas similitudinaria committitur à subdiacono, qui de facto matrimonium contrahit cum vidua, & eam cognouit carnaliter, c. 107, n. 18, 304. Irregularitas, an incurrit monachus professus matrimonium, de facto contrahens, c. 107, n. 1, 305. Irregularis an sit clericus in sacris consecutus virginem ducens in uxorem, c. 107, n. 19, 304. Irregularis an sit qui post simplex votum castitatis transit ad nuptias, vel qui duxit uxorem eodem voto adstrictam, c. 107, n. 22, 305. Irregularitas bigamia, an extinguatur per baptismum vel Religionis professionem, aut dispensationem, c. 107, n. 23, 305. Index interrogans aliquem, nisi mutuo acceperit numos, quos reuera iam non debet, poterit is negare cum iuramento se non recepisse, negando interrogatione prout in ipsa continetur, c. 10, n. 2, 136. Index competens ad dissoluenda sponsalia de futuro ex causis sufficientibus, vbi eius autoritas ad id requiritur, est index ordinarius Ecclesiasticus vel delegatus, c. 31, n. 8, 90. Index ex aliqua iusta causa potest induci ad credendum testibus singularibus, sicut etiam induci potest ad non credendum in casibus, in quibus ipsi probant, c. 44, n. 60, 133. Index causa cognita, an possit restringere, vel prorogare bimaritate, de quo in d. c. ex publico de conuersione coniugatorum, quod potest facere regulariter in alijs causis, c. 14, n. 14, & 17, 167. Iudicis arbitrio relinquuntur quanta fides sit habenda testibus in causa matrimonii, consideratis his de quibus hic, c. 44, num. 81, 135. Iuramenti forma septem manus propinquorum que sit, c. 110, n. 13, 340. Iuramenti delatio an locum habeat in causa matrimonii, c. 38, per totum, 96. vbi in hoc distinguitur, & quid attento Sancto Concilio Tridentino, ibidem.

De quid in iuramento necessario, ibidem. Iuramentum adiectum promissioni facte non impedit pias reuocationem ante acceptance, c. 6, n. 16, 35. Iuramentum calore iracundie factum non obligat, c. 7, num. 4, 26. Iuramentum contra bonos mores ciuiles aut naturales quando dicitur esse, c. 17, n. 21, 45. Iuramentum soluendi penam in sponsalibus adiectum, dicitur quod non obliget, an ea soluta, statim respecti possit, c. 17, n. 22, 46. Iuramentum impuberes quando firmet eius contractum, & sponsalia, c. 19, n. 13, 81. Iuramentum accedens promissioni dotis, & constitutioni procuratoris ad matrimonium, & voto, vel professioni Religiosæ, metum tamen extortum, non obligat neque indiget absolutione, c. 76, n. 48, 291. Iuramentum in matrimonio graui metu præstitum an obliget, c. 78, n. 44, 232. Iuramentum septem manus propinquorum debet esse ex quo liber coniuge, ita quod iurare debeant, si addunt, sin minus vicinorum, vsque confessione veriusque coniugis; & si tot deficient, sufficientes panteones arbitrio iudicis, & his deficientibus debent iurare alij bonæ famæ, & omni exceptione maiores, c. 120, numero 10, 11, & 12, 340. Iuramentum coniugium circa impotentiam quale esse debeat, c. 122, nu. 14, & 15, 340. Iure Canonico deficiente recurrendum est ad ius Ciuile, & in iure Regnis ad ius Regum, c. 91, n. 17, 249. Iure Ciuili, Canonico, & Regio quomodo gradum computatione fiat, c. 58, nu. 11, cum seqq. 281, vbi littera l. 3, tit. 6, part. 5, refertur. Iurisdictione voluntaria commissâ ex privilegio Pontificis delegari non potest, c. 49, n. 15, 115. Iurisdictione Principis privilegio competet non personæ sed perpetuo dignitati, vel officio, non est delegata sed ordinaria, & potestatis ordinariæ iura habet, c. 49, n. 16, 116. Iurisdictione ordinaria voluntaria, & etiam delegata potest exerceri extra territorium, c. 62, n. 10, 185. Iurisdictione iudicis delegati non expirat morte delegantis quoad negotia cepta, c. 62, n. 15, 205. Iurisdictione Vicarij Generalis Episcopi cessat ipso iure morte Episcopi, & quid si eius mors ignoretur, c. 68, n. 16, cum seqq. 205. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum tollit per Sancti Concilium Tridentinum vbi sponsalia quacunque ratione valida non sunt, c. 103, nu. 1, 2, 91. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum durabat vsque ad quartum gradum, c. 103, n. 3, 91. Et quid hodie attento Sancto Concilio Tridentino, ibidem numero 5, 92. Iustitiæ publicæ honestatis defectus, c. 103, n. 2, 91. Iustitiæ publicæ honestatis impeditur, vbi sponsalia valida sunt, non excedit hodie primum gradum, & an id procedat eam, in linea recta quam in transversali, c. 103, numero 5, & 6, 291. Iustitiæ publicæ honestatis impeditur, an hodie attento Sancto Tridentino procedat in sponsalibus de presenti intra primum gradum, vel vterius in matrimonio, c. 103, nu. 7, 291. Iustitiæ publicæ honestatis impeditur, an hodie procedat in his qui secundo gradu erant coniuncti ante Concilium Tridentinum, c. 103, n. 8, 291. Iustitiæ publicæ honestatis impeditur, an hodie attento Sancto Concilio Tridentino procedat in sponsalibus de presenti contractis, non seruata forma Concilij Tridentini, c. 103, num. 9, 292. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum non oritur quando factis denunciationibus iuxta formam Concilij non appareret aliquid impedimentum, c. 103, n. 10, 292. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum an oriatur ex sponsalibus, in quibus deficiente interiori consensu, vel adfuit aliud impedimentum occultum, c. 103, n. 13, 292. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum in quo sensu sit perpetuum, cap. 103, numero 14, 292. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum an oriatur ex nuptiis ad copulam absque matrimonio sine præiura, cap. 103, num. 15, 292. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum non dirimit matrimonium præcedens, c. 103, n. 16, 292. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum non oritur ex sponsalibus contractis cum incerta persona, vt hic, & quid in sponsalibus conditionalibus ante aduentum conditionis, c. 103, n. 18, & 19, 292. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum an oriatur ex sponsalibus cum Maria sub conditione contractis, si postea contrahat

R E R V M.

trahat sponsalia pura cum eius societate, cap. 103, numero 30, 293. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum, an oriatur ex matrimonio rato absoluto non consummato, c. 103, num. 22, 293. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum an hodie oriatur matrimonio rato irrito, dum tamen non sit ex defectu consensu, c. 103, n. 23, 293. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum ex matrimonio irrito conuersum non est restrictum per Concilium Tridentinum ad primum gradum, sed durat vsque ad quartum, cap. 103, num. 25, 294. Iustitiæ publicæ honestatis impedimentum, an oriatur ex matrimonio sub conditione celebrato, c. 103, n. 26, 194. Iustus contrahere matrimonium cum persona nobili, an satisfaciat hoc faciendo pro prima vice, an vero pro secunda vice id facere teneatur, c. 20, n. 12, 19. Aicius in necessitate baptismi an contrahat cognationem spirituales, c. 100, n. 11, 187. Legalis cognatio: vide verbum cognatio legalis. Legatum virginis si Titio nupserit, non efficitur eadum, si virgo illa ex patris consensu alteri nubat, dummodo ipsa virgo parata fuerit antea nubere Titio, parens id impediit, c. 10, n. 11, 59. Legatum relictum Mariz si Titius cum ea contraxerit, an debeatur si per ipsam non fuerit sed per Titium, vt matrimonium non sequatur, c. 30, n. 20, 60. Legatum alicui relictum, vel donatum, si efficiat vt matrimonium aliquid contrahat, eo non contracto, minime debeat, licet omnem diligentiam adhibuerit vt sequatur ex ratione, de qua hic, c. 10, n. 21, 61. Legatum relictum virginibus in matrimonio collocandis, an possit, vel debeat distribui Religionem ingredientibus, c. 20, nu. 27, 61. Legatum relictum certæ virginis maritandæ, si tempore testamenti iam nupta esset, potest illi hoc legatum dari: secus si incerta matris, iungendis legatum esse, ea. 20, num. 28, 62. Legatum certæ quantitatis factum sibi, si nupserit, & minori Religionem ingrediatur, an valeat, cap. 21, numero 15, 64. Legatum relictum cui quis nullam violauit, si eam vxorem duxerit de consensu patris, valebit relicta ea conditionis parte, nempe, de consensu patris, c. 21, n. 24, 66. Legatum ea conditione relictum si Titia non nubat intra certum tempus valeat, c. 21, n. 27, 67. Legatum relictum si Titia nupta non erit, valeat si nupta non sit, c. 21, n. 28, 67. Legatum factum Titiz si non nupserit Caio, Titio, vel Sempronio valeat, c. 21, nu. 40, 88. Legatum sub conditione habitandi in certo loco, vel quando habitauerit in tali loco an valeat, cap. 23, numero 21, 78. Legatum relictum alicui sub conditione, si castus, & honeste viverit, an amittatur per vnicam fornicationem, c. 111, nu. 6, 324. Legatum relictum pro maritandis feminis, non potest dari viduis secundo nubentibus, c. 111, nu. 7, 324. Legatum relictum vxori an debeatur secundo vxori, que non erat tempore testamenti, c. 111, n. 8, & 9, 324. Legatum relictum feminis maritandis an possit dari feminæ maritatæ sine dote, vel cum modica dote, cap. 111, num. 10, 324. Legatum relictum pro femina maritata, an debeatur feminæ tempore testamenti maritatæ, c. 111, n. 11, 324. Legatum relictum consanguineis maritandis, an debeatur consanguineis maritatæ post mortem testatoris, c. 111, nu. 12, 324. Legatus Papæ an possit dispensare in impedim. Iure Pontificio dirimentibus matrimonio, c. 122, n. 3, 345. Legatus potest assistere matrimonio in Provincia suæ delegationis, qua est Ordinarius in illa, c. 66, n. 10, 202. Legatus dicitur proprius sacerdos ad audiendas confessiones, c. 66, n. 11, 202. Legitimitas prolis facta per Papam inter consanguineos, vel affines, inter quos dispensat ad contrahendum matrimonium, ces-

sat, ad locum non habet, si ipsum matrimonium sequenti non fuerit, c. 74, n. 2, 216. Legitimitas prolis operatur quoad spiritualia, non quoad temporalia, c. 74, n. 21, 19. Legitimitas filiorum duplex est, c. 74, n. 14, 219. Legitimitas filiorum à Principe facta ad hoc vt sufficiens sit, debet fieri Principi mentio defectus præcedentis, c. 74, n. 25, 210, & nu. 21, 211. Legitimitas filiorum, vel dispensatio à Papa facta non est extendenda in præiudicium tertij nec successorum, nisi expressè hoc cauerit Princeps, cap. 74, num. 25, 210, & numero 32, 221. Legitimationes filiorum simpliciter facta tantum intelliguntur iure factæ quoad successionem, & hereditatem parentum eam petentium, non vero quoad maioratum successionem, antea & per antecessores instituti, cap. 74, numero 29, & 30, 221. Legitimitas filiorum triplici causa contingere potest, c. 73, num. 4, cum seq. 215. Legitimati nihil differunt à legitimis, cap. 74, numero 17, 218. Legitimus est uere legitimus, & non secundum actionem, c. 74, n. 18, 218. L. si vxor, §. diuus, & §. si minor, ff. ad l. Iulianam de adult. intellectu, c. 1, n. 17, 4. L. 11. Tauri intellectus, c. 1, nu. 23, 6. L. 15. Tauri, hodie, l. 4, tit. 2, lib. 5, nouæ collect. littera, & intellectus, c. 19, n. 4, cum seq. 55. L. tunc tale, §. rescriptum, ff. de condit. & demonstrat. intellectu, c. 2, n. 2, 63. L. si. ff. de repud. intellectu, c. 43, n. 42, 119. vbi nu. 43, respondentur fundamentis contrarij. L. 2. tit. 15. part. 4. intellectu, c. 71, n. 5, 213. L. cum ancillis, C. de incestis nuptijs corrigitur Iure Canonico attento, c. 99, nu. 2, 266. L. 3. tit. 22. part. 4. intellectu, c. 91, n. 5, 267. L. in. tit. 11. part. 4. intellectu, c. 91, n. 19, 269. Leges imperatorum Romanorum in Hispania non habent vim segum, nisi quatenus ratione naturalium innuntur, vel consuetudine receptæ sunt in praxi, vt quotidie videmus iuxta illas iudicare, quando expressè decidit casum non flante iure Regio in contrarium, c. 108, n. 11, 307. L. Tauri, hodie, l. 1, tit. 8, lib. 5, nouæ collect. Regie intellectus circa tertium, de quo potest disponere descendens carens liberis, in præiudicium ascendenti, de quibus bonis debeat deduci, vel non quando patens superites transierat ad secundas nuptias, c. 109, n. 47, 318. L. in sine, tit. 9. lib. 5, nouæ collect. Reg. intellectus, c. 11, nu. 5, 222. L. 5. tit. 8. part. 4. littera refertur, c. 112, n. 3, 230. L. in. tit. 8. part. 4. refertur littera, ibid. n. 3. L. 3. tit. 19. part. 4. intellectu, & littera, cap. 129, numero 25, 373. Lex semper est in viridi obseruantia, nec sufficit non vsus, eius, nisi probetur contrarius vsus, c. 16, n. 3, 14. Lex est non officiat ignorantibus quoad penam extrinsecam, secus tamen quoad penam intrinsicam annullationis actus, c. 61, n. 10, & 11, 182. Libertas concedi non potest pro tempore limitato fed semper pro quocunque tempore concessa est perpetua, c. 30, n. 2, 64. Licentia data à parrocho ad assistendum matrimonio contra formam constitutionis Synodalis, non adiciens decretum irritans, est valida, c. 67, n. 4, 103. Licentia concessa à proprio sacerdoti alteri metu cadentia constantem viam, an sit valida, & quid quando prædicta licentia est impetrata dolo, & mendacijs, ca. 69, n. 4, cum seq. 208. Licentia Episcopi non est necessaria ad hoc vt in matrimonium clandestinum (& sic nullum) contrahentes recedant ab eo, & nomen ceterant, nisi in casu, de quo hic; nec parochus in hac specie eos coniungens alio matrimonio incurreret triennalem suspensionem, de qua in cap. fin. de clandest. despons. c. 76, n. 6, 8, & 7, 223. Licentia vnius coniugis maritantis in seculo post consummatum matrimonium non sufficit ad hoc vt licitus sit ingressus alterius coniugis in Religionem, nisi uterque ad Religionem migrauerit, præterquam in casu fenechus, cap. 95, num. 1, 275. Licentia Episcopi an sit necessaria ad hoc vt coniug sine sex post ingressum Religionem alterius possit remanere in seculo consummato iam matrimonio, c. 95, num. 4, cum sequentibus, 275. Licentia concessa à coniuge prædicto superstiti transfundenda ad secundas nuptias, sufficit ad transfundendum impune ad tertiam, k k ij

INDEX

tas vel inferiores, cap. 109, numero 62, 326
Licentia coniugis p[re]cedenti concessa superflua transendi ad secundas nuptias sufficit absque consensu filiorum, c. 109, n. 63, 320
Licentia vestigialium que calore licentis ultra modum solite condictionis insauit, quando admittenda sit, c. 7, n. 3, 216
Linea consanguinitatis est triplex, vt hic, c. 98, n. 3, 281
Linea in alio sensu duplex est, directa, & inversa, vt hic, c. 98, n. 4, 281
Linea aliquis sumitur sursum, & deorsum, non vero per transfuersum, c. 98, n. 6, 281
Linea recta debet semper succedere in maioribus, c. 98, n. 7, 281
Linea definitio, c. 98, n. 1, 281
Linea cum sit mentio, de recta linea intelligitur, c. 68, num. 5, 281
Lite pendente inter virum, & vxorem super causa matrimonij, vbi & quomodo ipsa deponenda sit, cap. 37, num. 4, & 5, 95
Lot factum Genesis 19. cap. qualiter a culpa excusari valeat, c. 95, n. 7, 254
Lucra acquisita constante matrimonio referri non debent filijs eadem matris, per transitum ad secundas nuptias coniugis superfluis, c. 109, n. 41, 317

M.

Machinatio in mortem coniugis, si ab vno tantum fiat, sine adulterio, non impedit, nec dirimit matrimonium, ca. 105, n. 4, 296
Machinatio mortis alterius coniugis morte non sequuta non sufficit ad impediendum matris, c. 105, n. 9, 297
Machinatio in mortem coniugis, simul cum adulterio anufficiat ad impediendum matris, facta ab vno coniuge cum alio extraneo, c. 105, n. 12, 297
Maior septennio contrahens matris, cum infante non potest resillire donec infans septennium habeat, c. 25, n. 9, 30
Mala non sunt facienda vt inde bona euentiant, & quomodo hoc intelligatur, c. 85, n. 2, 254
Malesicij signum an liceat destrucere ad obtinendam malesicij sanitatem, c. 113, n. 10, 330
Malesicium quando auferri non potest absque alio malesicjo an dirimat matris, c. 113, n. 4, 330
Malesicium perpetuum censetur quando non potest auferri per aliud malesicjo, c. 113, n. 4, 330
Idem est quando tolli non potest nisi per diuinum miraculum: ceteri si per Ecclesie exorcismos, c. 113, n. 5, 330
Malesicium an dicatur perpetuum quando auferri non potest nisi per eundem autorem modo illicito, cap. 113, num. 6, 330
Malesicium in dubio p[re]sumitur perpetuum, cap. 113, num. 7, 330
Malesicium qui procurant non potest petere matrimonij dissolutionem, c. 113, n. 8, 330
Malesicij possunt suis malesicjis reddere hominem viripotentem ad copulam, & quibus modis demonis arte soleant id facere, & de alijs in proposito, c. 113, n. 9, 330
Malesicium quilibet, an liceat & possit interrogari, an norin quo tale malesicjo consistat, vt signum destruat, est ille ignoret, non poterit induci, vt per suam artem id inuestiget, & an si forte id addicat nouo pacto cum demone inito, possit ex scientia vti, c. 113, n. 11, & 12, 330
Malesicij impedimento existente inter coniuges, ultra tricennium assignandum est etiam aliud tempus arbitrio iudicis, indico simul coniugibus, vt orationi vacent, & penitentiam agant, c. 120, n. 8, 339
Malitia, an suppleat zetatem in sponsalibus, c. 1, n. 10, 8
Malitia in matris, supplet zetatem si tunc adde potentia generandi, & sufficiens discretio ad se obligandum, c. 2, n. 2, 310
Mandati ad contrahendum matrimonium reuocatio annullat ipsum matris, post eam celebratum, etiam ignorata reuocatio, c. 43, n. 5, 110, scilicet in alijs actibus, ibidem, n. 6
Mandatum ad matris, contrahendum reuocari potest, etiam si fuerit iuratum, c. 43, n. 9, 110
Mandatum contrahendi cum quadam certa persona, si mandans, inrerit sit in alijs occupatus, & nec consentiat nec dissentiat, validum erit matris, postea celebratum, c. 43, n. 14, 113
Mandatum ad contrahendum matris, potest p[re]stari absque scriptura, ca. 43, n. 16, 113
Mandatum ad contrahendum matris, an tacite reuocari possit, necne, & quibus modis, c. 43, n. 24, cum seq. 114

R E R V M.

da est licentia vtrique transendi ad alias nuptias, c. 115, n. 6, 332
Et quomodo sit hoc intelligendum, c. 115, n. 7, & 8, 332
Matrimonio dissoluto ob adulterium quoad totum, & mutua cohabitationem non licet neutri eorum alio superflite ad alias nuptias transire, c. 115, n. 7, 329
Matrimonio nulliter de facto clandestine contracto absque parrocho, etiam eo consummato, possunt iidem contrahentes absque dispensatione, si nullum aliud impedimentum opponatur de nouo loter se matrimonium celebrare, serua forma Concilij, c. 81, n. 2, 183
Matrimonio contracto coram parrocho, & testibus nulliter tamē ob impedimentum occultum, an postea obtenta eius dispensatione sit iterum coram parrocho, & testibus celebrandum, vel ratificandum, remissio, c. 61, n. 3, 188
Matrimonium an per aliquam potentiam possit absque proprio consensu constare, c. 46, n. 1, 142
Matrimonium aut sponsalia non debent iudicari, quando non constat de animo contrahentium aut alterius eorum, & quod non habuerint animum contrahendi, sed extorquendi copulam, c. 43, n. 34, 116
Matrimonium non est iudicandum in foro iudiciali si quis ex consensu femine protulerit se nolle consensu p[re]stare per quacunque verba ab ipso die profertenda, vt hic, c. 43, num. 36, 117
Matrimonium in neutro foro est illud de facto contractum, in quo constat de dissensu per euidencia signa exteriora, alijc. vt legitimis argumentis vel testibus, c. 43, n. 37, 117
Matrimonium contrahens per verba de presenti sed animo futuro, si postea vero animo contraxit cum secunda, validum est matris secundum, & quod in foro externo Ecclesie, idem fit p[re]dictum mandatum dede sine intentione contrahendi, c. 43, n. 38, cum seq. 117
Matrim. arcento iure communi ante Concilium Trid. poterat celebrari per litteras, & per epistolam, validumque erat, & quid hodie post Concilium Tridentinum, c. 49, num. 1, cum seq. 140
Matrim. celebratum contra interdictionem Episcopi vel constitutionis Synodalis validum est, nisi adiecit decretum irritans in tali prohibitione, c. 67, n. 1, cum seq. 293
Matrim. contractum in minori ztate, an confirmetur datione annuli, vel lubarratione facta post maiorem ztatem, c. 63, n. 24, cum seq. 193
Matrim. iuxta Sanctum Concil. Trid. ad hoc vt valeat celebrari debet coram parrocho & testibus, & qualis debeat esse ista p[re]sentia parrochi, c. 69, n. 1, cum seq. 206
Matrim. celebrari potest coram parrocho illius loci, in quo aliquid ad negotium expediendum se contulit non ad breue tempus, vt in exemplis hic positus, c. 63, n. 20, 191
Matrimonium inter duos alienigenas contrahendum qui sunt cogniti non sint compellendi inter vagabundos, potest celebrari coram parrocho, in cuius parochia contrahentes habitant, c. 63, n. 17, 91
Matrimonium celebratum a parrocho inter vagos absque p[re]uia diligentia, de qua in Sancto Concilio Tridentino de hoc loquente, est validum, c. 67, n. 2, 203
Matrimonium contractum contra interdictionem Ecclesie est validum, c. 67, n. C, 203
Matrimonium contractum coram parrocho suspensio vel excommunicatio, & testibus est validum, cap. 66, numero 19, 203
Matrimonium contrahi potest per procuratorem ad id speciale mandatum habentem, coram parrocho, & testibus, c. 69, n. 6, 207
Matrimonium contractum coram parrocho ad id accedente, distrahente tamen mente tempore contractus, etiam si admittit testes an valeat, c. 69, n. 207
Matrim. coram parrocho & testibus celebratum eo non intelligente consensum non valet, nisi affectat non intelligere occultando aures, & oculos, & quomodo hoc intelligatur, c. 69, n. 8, & 9, 207
Matrim. coram parrocho & testibus vi detentis an valeat, c. 69, n. 10, 207
Matrimonium coram parrocho & testibus celebratum, & consensum intelligentibus valet quauis ad aliud finem dolo vortu, c. 69, n. 11, 208
Idem est si coram ipso casu transfuerit matris, celebratum, si consensum intelligit, & an tunc peccent parrochus & testes, ibidem, n. 12, & 13
Matrimonium an in lege naturae & veteri fuerit sacramentum, & nunc an tale sit in lege noua, c. 41, numero 1, & 2, 107
Matrimonium infidelium post legem nouam non est sacramentum, & quid si ambo postea baptizentur, & an tunc gra-

tiam conferat, & an tunc opus sit feruere formam Concilij Trident. hoc est de nouo id contrahere, vel ratificare coram parrocho & testibus, c. 42, num. seq. 102
Matrimonium contrahi potest per procuratorem habentem ad hoc speciale mandatum, requisita ad hoc annucentiam, c. 43, n. 1, cum seq. 109
Matrim. per longam coniugum cohabitationem solemniter contractum p[re]sumitur, c. 9, n. 14, 211
Matrim. primum solemniter in facie Ecclesie celebratum per procuratorem habentem ad id speciale mandatum p[re]statur secundo, dum non constat de mandati reuocatione, c. 44, n. huius seq. 132
Matrimonium, an ex solo metu reuerentiali contractum sit nullum, aut validum, cap. 44, numero 31, cum seq. 137
Matrim. est validum contractum a filia, non p[re]cedentibus minis parentis sed solum eo timore, ne patris indignationem incurrat, c. 44, n. 42, 139
Matrim. an irritetur quando intentio contra bona ipsius non deducitur in pactum, sed in mente retinetur, cap. 46, num. 6, 142
Matrim. ratum non consummatum quo iure dirimatur per professionem solemnem, c. 49, n. 8, 166
Matrim. ratum, & non consummatum, non solum professione vnus coniugis dirimitur, sed etiam amoborum de comuni consensu, c. 54, n. 2, 167
Matrim. ratum, & consummatum non dirimitur professione solemnem Religionis, c. 54, n. 20, 168
Matrim. consummatum quacunque arte semen recipiatur intra vas naturale absque illius penetratione, item etiam si solum vir intra vas naturale femine seminat, vt in numero 22, non tamen si non seminat, licet vas femine penetret, vt in n. 24, c. 54, n. 21, 168
Matrim. non consummatum per copulam p[re]cedentem sed per subsequendam matrimoniale, cap. 54, numero 35, 169
Matrim. an consummetur per copulam vi extortam, c. 54, n. 26, 169
Matrim. an consummetur per copulam vi extortam intra bi-mesem, & an tunc possit sponsa ingredi Religionem, c. 54, n. 27, & 28, 169
Matrim. contractum ab his qui relicta sua origine, secus, & facultatibus ibidem, se contulerunt alibi longe cum animo ibi constitutendi, domicilium certis ex causis, & intra tres menses postquam illic peruenerunt se postea matrimonio copularunt coram parrocho, & testibus, an sit validum, cap. 63, per totum, 189
Matrim. est irritum quando ob excessum membri virilis mulier cognosci non potest carnaliter remedijs debitis adhibitis, c. 112, n. 10, 327
Matrimonium prius in iudicio Ecclesie dissolutum ratione frigiditatis viri, si ille aliam duxerit, restauratum est, c. 115, n. 2, 332
Et quid si tunc prior vxor obierat, c. 115, n. 1, 332
Et quid si aliam mulierem cognouerit fornicarie, ibidem, numero 3
Matrim. contractum non est statim instaurandum post eius dissolutionem factam ad instantiam mulieris dicentis viri esse impotentem, nulla causa impotentie expressa, c. 115, n. 9, 333
Matrim. contractum in mortis articulo, an validum sit, & an filij antea nati legitimentur, & excludant substitutum, c. 118, n. 1, cum seq. 336
Matrim. nulliter celebratum ob impedimentum dirimens, impetrata dispensatione, vel eo cessante, vt quia prior vxor vivebat, & iam obijt, non consensit, & an coniug consensu impedimentum hac specie fit necessarium, vel oporteat quod certiorum faciat alterum illius impedimenti, vel satis sit hac nullitate tacite postea renouare consensum, c. 47, num. 4, 146
Matrim. & sponsalia p[re]sumpta an cessauerint post Concilium Trid. c. 70, per totum, 208
Matrim. ex diuturnitate temporis p[re]sumitur legitime contractum p[re]cedentibus legitimis solemnitatibus ac proinde filij ex eo nati sunt legitimi, c. 714, n. 11, 211
Matrim. ad hoc vt clandestinum esse dicatur ad effectum illegitimitatis prolis, constare debet contractum fuisse non p[re]missis denunciationibus publice in Ecclesia, cap. 71, n. 1, 211
Matrim. clandestinum nullum ob latens impedimentum ignoratum, quod fuit approbatum ab Ecclesia tanquam validum, & postea detecto impedimento operatur legitimitatem filiorum, c. 72, n. 1, 212
Matrim. coram parrocho, & testibus celebratum absque annu-